

**Ruimtelijke onderbouwing
150/20kV-transformatorstation De Weel**

**Auteur: TenneT / Liander
Definitieve versie
febrauri 2015**

Inhoud

1.	Inleiding	2
1.1	Aanleiding	2
1.2	Voorgeschiedenis	2
-	activiteit bouwen (artikel 2.1 onder a);	2
-	activiteit slopen (2.2 eerste lid, onder b);	2
-	activiteit uitweg (artikel 2.2, eerste lid, onder e);	2
1.3	Aanvraag omgevingsvergunning	6
1.4	Leeswijzer	8
2.	nut en noodzaak, locatieafweging en projectbeschrijving	9
2.1	Inleiding	9
2.2	Nut en noodzaak (inclusief uitgangspunten)	9
2.3	Projectbeschrijving	9
2.4	Locatiekeuze	11
Hoofdstuk 3	Beleidskader	15
3.1	Inleiding	15
3.2	Europees beleid	15
	Kaderrichtlijn Water	15
	Verdrag van Valletta (verdrag van Malta 1992)	15
3.3	Rijksbeleid	15
	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	15
	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening	16
3.4	Provinciaal beleid	17
	Structuurvisie Noord-Holland	17
	Provinciale ruimtelijke verordening structuurvisie	17
	Provinciale Milieuverordening	20
3.5	Gemeentelijk beleid	21
	Strategische visie: Ruimte voor Rust en Dynamiek	21
	Welstandsnota	21
	Beleidsvisie Externe Veiligheid 2012-2015	22
Hoofdstuk 4	Onderzoek	23
4.1	Milieueffectrapportage	23
4.2	Bodem	24
4.3	Water	24
4.4	Archeologie	30
4.5	Ecologie	30

4.6	Geluid	33
4.7	Lucht	34
4.8	Externe veiligheid	34
4.9	Elektromagnetische velden	36
4.10	Verkeer	38
Hoofdstuk 5	Uitvoerbaarheid	40
5.1	Economische uitvoerbaarheid	40
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	41
Bijlagen		42

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

TenneT TSO BV (verder te noemen TenneT) beheert het Nederlandse hoogspanningsnet vanaf 110.000 Volt (te weten 110 kilovolt, oftewel 110kV) en hoger. Via deze netten wordt door TenneT elektriciteit met een spanningsniveau van 110kV en hoger getransporteerd naar de netwerken van de regionale netbeheerders.

Liander, onderdeel van Alliander, is de regionaal netbeheerder van Noord-Holland en verantwoordelijk voor de distributie van elektriciteit via de middenspanningsnetten (spanningsniveaus van 10, 20 en 50kV).

Een betrouwbare elektriciteitslevering aan de (Nederlandse) samenleving is een zeer belangrijk bedrijfsdoel van zowel TenneT als Liander. Waar nodig worden nieuwe bedrijfsmiddelen gerealiseerd, zoals bijvoorbeeld transformatorstations, ondergrondse gelegen kabels en bovengronds gebouwde verbindingen. Om dit te kunnen doen wordt zowel bovengronds als ondergronds ruimte gezocht die, waar mogelijk en noodzakelijk, gereserveerd en veilig gesteld wordt voor nu en voor de toekomst.

In de Kop van Noord-Holland is het noodzakelijk om de capaciteit van het net en enkele andere bestaande verdeelstations te vergroten. Naar aanleiding hiervan zijn TenneT en Liander voornemens om een nieuw 150/20kV-transformatorstation te realiseren in dit gebied.

1.2 Voorgeschiedenis

Op 2 september 2011 is een aanvraag ingediend om een omgevingsvergunning voor de realisatie van een 150/20kV-transformatorstation nabij 't Veld (ook wel bekend als locatie 4). De aanvraag had betrekking op de volgende activiteiten:

- activiteit bouwen (artikel 2.1 onder a);
- activiteit slopen (2.2 eerste lid, onder b);
- activiteit uitweg (artikel 2.2, eerste lid, onder e);
- activiteit handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening (2.12, eerste lid, onder a, onder 3 Wabo).

Na interne ambtelijke toetsing is de aanvraag met de bijbehorende stukken, waaronder de ruimtelijke onderbouwing met bijlagen (locatieonderzoek en onderzoeken inzake akoestiek,

archeologie, bodem en elektromagnetische velden), vanaf 10 oktober 2011 in het kader van de inspraakprocedure gedurende 4 weken ter visie gelegd.

Voorafgaand hieraan is op 5 oktober 2011 een informatieavond voor de omgeving gehouden. Op 7 oktober 2011 is tevens het verplichte vooroverleg met de betreffende instanties gestart. Er zijn zeven inspraakreacties ingediend, waarvan één namens diverse bewoners van o.a. de Ridderstraat in 't Veld, buurtschap De Weel en de Oostkade te Waarland. Er zijn twee inhoudelijke overlegreacties (Provincie N-H en Hoogheemraadschap) bij de gemeente ingekomen.

De voormalige gemeenteraad van Niedorp is met de memo's van 30 augustus 2011 en 9 september 2011, inhoudelijk geïnformeerd. Het college van de voormalige gemeente Niedorp was immers voornemens de gemeenteraad op 27 oktober 2011 te verzoeken de ontwerpverklaring van geen bedenkingen af te geven.

In de aanloop naar deze vergadering bleek dat de gemeenteraad de resultaten van de inspraakprocedure bij haar besluitvorming wilde betrekken. Bovendien bleek uit de reactie van de provincie onzekerheid over de ontsluiting van het station. Dit was aanleiding om het agendapunt niet in die raadsvergadering te behandelen.

In de laatste raadsvergadering (december 2011) van de voormalige gemeente Niedorp is een door LADA ingebrachte motie aangenomen die:

Uitsprekt dat:

- *Op grond van de rapportage en de ingediende zienswijze moet worden vastgesteld dat realisering op deze plek niet in het belang is van een goede ruimtelijke ordening;*
- *De raad derhalve niet bereid is tot het afgeven van een verklaring van geen bedenkingen voor deze locatie, zo dit zou zijn voorgelegd;*
- *Het doen van een uitspraak op deze wijze gezien moet worden als enige en laatste kans.*

En het college verzoekt om:

- *Om te zien naar een andere locatie. Het ligt in de lijn tenminste de locaties 5 en 6 hierin te betrekken.*

Na de herindeling van 1 januari 2012 is overleg gevoerd tussen TenneT en Liander en het college van de nieuwe gemeente Hollands Kroon en is nader overleg gevoerd met de provincie Noord-Holland.

Tijdens die overleggen is onder andere op ambtelijk niveau in principe overeenstemming bereikt over de tijdelijke (bouw)ontsluiting en de definitieve ontsluiting op de provinciale weg N241. De inspraak- en overlegreacties zijn samengevat, beoordeeld en van een inhoudelijke reactie voorzien in de Nota Inspraak en overleg d.d. 6 maart 2012 (zie bijlage 1). Hiermee was de inspraak- en overlegprocedure formeel afgerond. Mede naar aanleiding van het bovenstaande heeft het college van de gemeente Hollands Kroon in de vergadering van 23 maart 2012 dan ook besloten:

1. Nota Inspraak en overleg vast te stellen en daarmee de inspraakprocedure af te ronden;
2. Het verzoek om ontheffing voor het transformatorstation op locatie 4 en een adviesaanvraag m.b.t. de inrit naar de provincie te zenden
3. De gemeenteraad te verzoeken een verklaring van geen bedenkingen af te geven;
4. Na afgifte van de verklaring van geen bedenkingen, de uitgebreide voorbereidingsprocedure te starten;
5. In te stemmen met de exploitatieovereenkomst en planschadeverhaalsovereenkomst.

In de vergadering van 26 april 2012 is door de raad meegedeeld dat het voorstel van het college aangehouden zou worden totdat:

1. Een besluit is verkregen van de provincie inzake de ontheffing en de mogelijkheid een ontsluiting te creëren.
2. Met de omgeving voldoende is gecommuniceerd en overeenstemming is verkregen over de locatie.

Op het verzoek tot het verkrijgen van de ontheffing van de provincie heeft de Adviescommissie Ruimtelijke Ordening van de provincie Noord-Holland op 12 juli 2012 positief geadviseerd over locatie 4. Ook is op ambtelijk niveau in principe overeenstemming bereikt over de (tijdelijke) ontsluiting van locatie 4.

In het bestuurlijk overleg tussen gemeente, provincie, TenneT en Liander op 31 augustus 2012 heeft de provincie ingestemd met locatie 4 met de kanttekening dat zowel de definitieve als de tijdelijke ontsluiting wel instemming behoeft van de provincie en aan de provinciale voorwaarden moet voldoen. De tijdelijke ontsluiting dient te voldoen aan de ERBI-voorwaarden. Een definitieve ontsluiting kan aansluiten op de aan te leggen parallelweg mits Provinciale Staten een besluit hebben genomen over de aanleg van de parallelweg langs de N241.

In de gemeenteraad van Hollands Kroon in de openbare vergadering van 27 september 2012 het *'Aanwijzingsbesluit- en delegatiebesluit Wabo en Wro'* vastgesteld. Dit besluit is in werking getreden op 4 oktober 2012.

In dit besluit is onder andere in artikel 1 opgenomen dat: 'In alle gevallen waarin het college op grond van artikel 2.12, eerste lid, onderdeel a, onder 3° van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht bevoegd is te beslissen op een aanvraag voor een omgevingsvergunning, is een verklaring van geen bedenkingen van de gemeenteraad niet vereist'.

Aanvullend daarop is in artikel 2 bepaald:

'Voor zover het college op grond van artikel 2.12 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht bevoegd is te beslissen op een omgevingsvergunning waarbij wordt afgeweken van een bestemmingsplan of van een beheersverordening, is het college op grond van artikel 6.12, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening eveneens bevoegd om een besluit te nemen over vaststellen van een exploitatieplan dat betrekking heeft op het project waarvoor de omgevingsvergunning wordt verleend'.

Op 14 november 2012 heeft een informatieavond plaatsgevonden waarbij de omgeving is geïnformeerd over het transformatorstation op locatie 4. Daarbij is de landschappelijke inpassing gepresenteerd zoals die kan worden vormgegeven op de locatie 4 én 5 (langs de Provincialeweg ten zuiden van locatie 4 nabij de oude Verlaatweg). Op beide locaties is gebleken dat sprake is van aanzienlijke maatschappelijk weerstand.

In het streven om tot een maatschappelijk gedragen oplossing te komen heeft het college, in opdracht van de gemeenteraad, in het voorjaar van 2013 een mediator aangesteld om een verkenning te doen hiernaar. Zijn opdracht was, binnen een door hem zelf in te richten proces, te verkennen hoe uit de impasse van de tegengestelde belangen rond de voorkeurslocatie - te weten van instanties versus van omwonenden - te komen en daarover te rapporteren. De mediator heeft met alle belanghebbende partijen gesproken en de argumenten voor de verschillende locaties, waaronder ook locatie 4, aangehoord. TenneT en Liander zijn daarbij tweemaal gehoord en hebben aan de mediator een standpunt ingezonden dat meegenomen is in het advies van de mediator dat op 10 juni 2013 is uitgebracht. Kort samengevat was de hoofdlijn van het advies van de mediator:

- Nut en noodzaak van het station is een gegeven;
- De gemeente moet zelf een besluit nemen over de aanvraag;
- Van de oorspronkelijke locaties 1 tot en met 6 komt locatie 4 als enige in aanmerking;
- De bezwaren tegen locatie 4 zijn ernstig te nemen, m.n. vanwege aantasting van woongenot;
- Ondanks dat geen van de actoren in het gevolgde proces iets te verwijten valt, is locatie 4 niet geschikt;
- Een nieuwe locatie in de omgeving van Zijtwende of ten noorden van de Hartweg lijkt de belangen van TenneT/Liander, omwonenden en gemeente het best te borgen;
- Slaagt de gemeente er niet in voor januari 2014 een vergunning te verlenen op deze nieuwe locatie dan dient alsnog vergunning voor locatie 4 te worden afgegeven.

Op basis van het advies heeft de gemeenteraad op 19 juni 2013 haar zienswijze uitgebracht en in meerderheid de hoofdlijnen van het rapport onderschreven. Direct daarna is het onderzoek naar een nieuwe locatie gestart. Mede op basis van dat onderzoek is in de vergadering van 13 augustus 2013 door het college besloten;

Het college van B&W heeft dit alles in overweging genomen en in de vergadering van 13 augustus 2013 als volgt besloten:

1. In te stemmen met het verzoek van TenneT / Liander om nader onderzoek te doen naar de mogelijkheden om binnen zoekgebied B alternatieve locaties voor het transformatorstation De Weel te vinden. Daarbij wordt een landschappelijk ontwerp gemaakt van het trafostation in dit gebied;
2. Kennis te nemen van het feit dat TenneT / Liander geen aanvraag in zal dienen voor het gebied Zijtwende;
3. In te stemmen met het niet verder onderzoeken van de mogelijkheden voor het gebied Zijtwende en overige locaties ten noorden van de Hartweg als gevolg van - de voor TenneT en Liander - maatschappelijk gezien niet te verantwoorden investeringen;
4. Indien het onderzoek naar de alternatieve locaties binnen zoekgebied B niet leidt tot een haalbare alternatieve locatie voor de realisering van het transformatorstation, opnieuw locatie 4 ('t Veld / Zijdewind) voor realisering in aanmerking te laten komen.

Hiervan is de raad in kennis gesteld. Op 16 september 2013 is een bewonersavond georganiseerd en heeft een ieder kennis kunnen nemen van bovengenoemde informatie. Op 24 september 2013 is het onderzoek naar alle potentiële locaties binnen zoekgebied B besproken bij de Adviescommissie Ruimtelijke Ontwikkeling.

Op 1 oktober 2013 hebben TenneT en Liander een aanvraag om een omgevingsvergunning 1^e fase ingediend. De 1^e fase heeft betrekking op de activiteit 'het afwijken van het bestemmingsplan ten behoeve van de realisatie van het 150/20kV-transformatorstation' (de 2^e fase betreft dan de activiteit 'het bouwen van het 150/20kV-transformatorstation'). Het college heeft op 22 oktober 2013 besloten de planologische procedure voor deze aanvraag te starten. Verder heeft het college als resultaat van het Delegatiebesluit van de raad van 2012, beslissingsbevoegdheid op deze vergunningaanvraag. De gemeenteraad heeft op 28 november jl. een zienswijze uitgebracht over deze aanvraag.

Mede naar aanleiding daarvan is in de collegevergadering van 17 december 2013 besloten dat het college (in principe) kiest voor locatie 4 en dat zij daarvoor de procedure wenst te vervolgen. Verder is besloten de procedure omtrent de ingediende aanvraag om een omgevingsvergunning voor locatie B3-2 te staken en de procedure daartoe (vooralsnog) niet verder af te ronden.

Ter uitvoering van het collegebesluit d.d. 17 december 2013 is de ruimtelijke onderbouwing, die bij de aanvraag om een omgevingsvergunning d.d. 2 september 2011 was gevoegd, geactualiseerd. Deze goede ruimtelijke onderbouwing is in dit document vastgelegd.

Het ontwerp-besluit tot verlening van de omgevingsvergunning voor locatie 4 is in het voorjaar van 2014 ter inzage gelegd. Daarop zijn zienswijzen ingediend, die gewogen en weerlegd zijn. Vervolgens is op 25 maart 2014 door het college van B&W besloten de omgevingsvergunning te verlenen aan Liander (en TenneT).

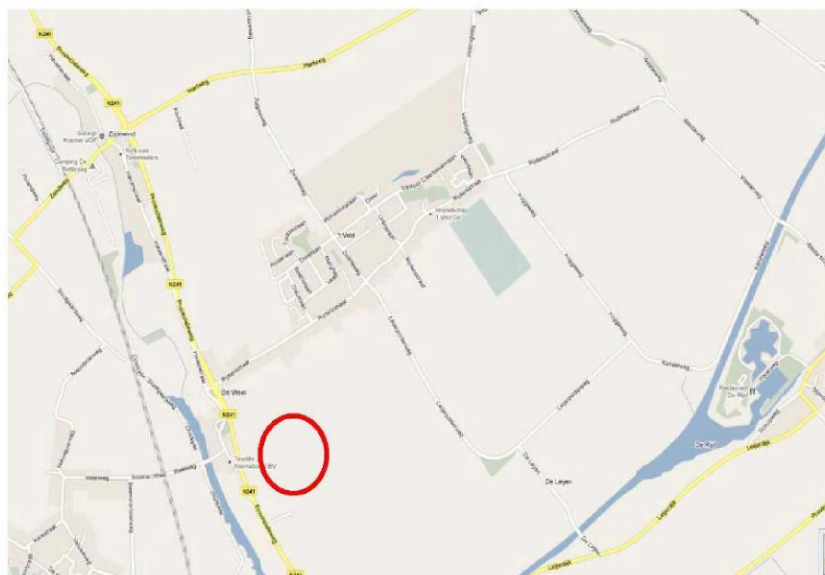
Tegen dit besluit tot verlening van de omgevingsvergunning is door diverse partijen beroep ingesteld. Op 26 november j.l. heeft de zaak gediend bij de rechtbank Noord-Holland te Alkmaar. De rechter heeft op dezelfde dag mondelinge uitspraak gedaan en deze op 1 december in een proces-verbaal vastgelegd. Daarbij is de omgevingsvergunning vernietigd omdat volgens de rechter het college geen besluit had mogen nemen omtrent de verlening van de omgevingsvergunning zonder dat de gemeenteraad een verklaring van geen bedenkingen heeft verleend (m.a.w. het delegatiebesluit van 2012 is niet toepasbaar verklaard).

Naar aanleiding van de uitspraak van de rechtbank is door het college aan de gemeenteraad voorgelegd om een besluit te nemen tot het al dan niet verlenen van de verklaring van geen bedenkingen voor locatie 4. In de gemeenteraadsvergadering van 29 januari 2015 is besloten de verklaring van geen bedenkingen te verlenen.

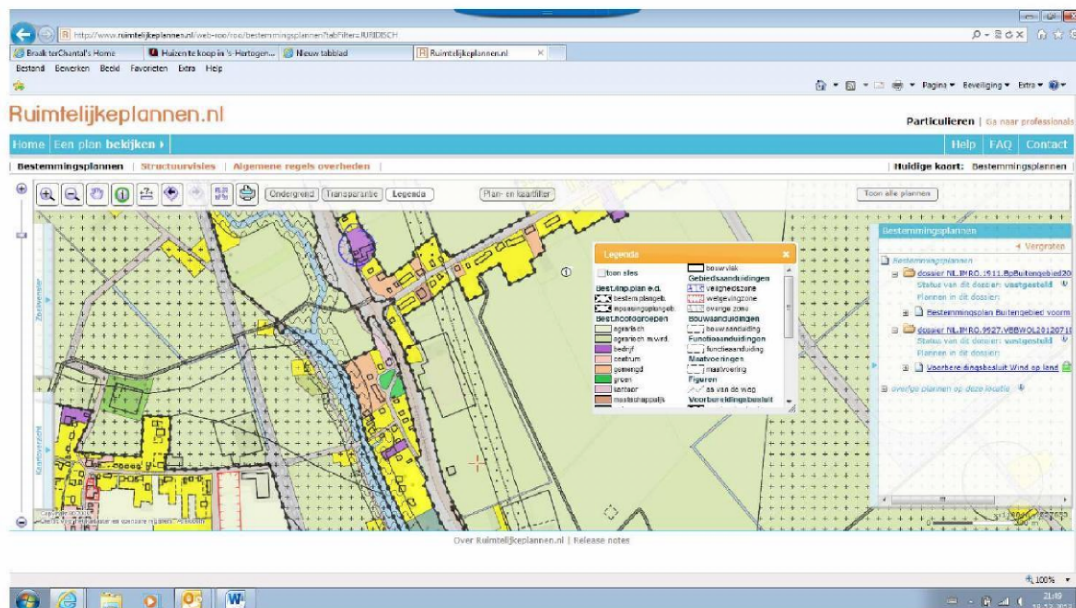
De nu voorliggende ruimtelijke onderbouwing is geactualiseerd voor zover noodzakelijk is gebleken (de voorliggende onderbouwing was opgesteld in het voorjaar van 2014). De aangepaste tekstdelen zijn voor de leesbaarheid gemarkeerd.

1.3 Aanvraag omgevingsvergunning

Het plangebied is gelegen in de Kop van Noord-Holland in de gemeente Hollands Kroon. De gemeente Hollands Kroon is op 1 januari 2012 ontstaan. Het plangebied ligt in het polderlandschap waar hoofdzakelijk landbouw plaatsvindt. Het project beslaat het kadastrale perceel gemeente Niedorp, sectie E nummer 1650, nabij Zijdevind / 't Veld langs de Provincialeweg N241 (zie onderstaande afbeeldingen).

Het ter plaatse vigerende bestemmingsplan "Buitengebied voormalige gemeente Niedorp" (vastgesteld op 27 juni 2013) laat de realisering van het 150/20kV-transformatorstation niet toe. De gronden zijn in het bestemmingsplan bestemd als 'Agrarisch', deels met de dubbelbestemming 'leiding'. Binnen deze bestemming is de bouw en het gebruik van de gronden voor een transformatorstation van deze omvang niet toegestaan.

Zoals in paragraaf. 1.2 omschreven is op 2 september 2011 een omgevingsvergunning aangevraagd voor de realisatie van een station op locatie 4 (d.d. 2 september 2011 (UV201111109)). De Wabo onderscheidt twee procedures ingeval een aanvraag om een omgevingsvergunning wordt ingediend: de reguliere en de uitgebreide procedure. Uit artikel 3.10 Wabo is op te maken dat, voor een activiteit die in strijd is met het bestemmingsplan en waarbij slechts vergunning kan worden verleend met toepassing van artikel 2.12 lid 1 sub a onder 3 Wabo, de uitgebreide procedure moet worden gevolgd. Dit houdt in dat de 'uniforme openbare voorbereidingsprocedure' (afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht) moet worden gevolgd.

Om deze procedure te kunnen starten moet een aanvraag om een omgevingsvergunning zijn ingediend die is voorzien van een goede ruimtelijke onderbouwing. Voorliggend document is de goede ruimtelijke onderbouwing behorende bij de aanvraag om een omgevingsvergunning.

Daarnaast is op 11 maart 2014 een sloopmelding ingediend om de huidige mast die op het perceel kadastraal bekend Niedorp, sectie E nr. 1650 staat te verwijderen (de eerder ingediende aanvraag om een omgevingsvergunning is dan ook in zoverre gewijzigd dat de activiteit sloop geen onderdeel meer uitmaakt van de vergunningaanvraag). De melding is geregistreerd onder nummer Z-024250. Door de gemeente is geconstateerd dat het formulier en de bijlagen inhoudelijk voldoen aan de wettelijke eisen.

Ook is een melding ingediend ten aanzien van het onderdeel milieu. Dit betreft de melding Activiteitenbesluit 150/20kV-transformatorstation De Weel, d.d. 11 maart 2014, kenmerk mcfny7zh6w. De melding voor het Activiteitenbesluit wordt voor de activiteiten van TenneT separaat ingediend.

1.4 Leeswijzer

In deze ruimtelijke onderbouwing wordt in hoofdstuk 2 ingegaan op nut en noodzaak, de projectbeschrijving en het onderzoek dat is uitgevoerd om tot locatie 4 te komen. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 het relevante beleidskader uiteen gezet. In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op de diverse onderzoeksthema's die relevant zijn voor dit initiatief. De economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid komt aan bod in hoofdstuk 5.

2. NUT EN NOODZAAK, LOCATIEAFWEGING EN PROJECTBESCHRIJVING

2.1 Inleiding

Om te komen tot een zorgvuldige afweging ten aanzien van de locatiekeuze voor het 150/20kV-transformatorstation zijn diverse stappen doorlopen. Deze processtappen zijn beschreven in het eerste hoofdstuk.

Dit hoofdstuk gaat in op de nut en noodzaak van het project, de projectbeschrijving en de studie die mede heeft geleid tot de keuze om het station te realiseren op locatie 4.

2.2 Nut en noodzaak (inclusief uitgangspunten)

TenneT en Liander achten de noodzaak aanwezig om een 150/20kV-transformatorstation te bouwen bij voorkeur op een locatie ongeveer halverwege de bestaande verbinding Anna Paulowna en Oterleek. Uitgangspunt bij de verdere planvorming is dat de bestaande elektrische 150kV-infrastructuur niet wordt uitgebreid/gewijzigd. Dit betekent dat de nieuwe locatie naast of onder de bestaande 150kV-lijn Oterleek – Anna Paulowna komt te liggen. Een locatie verder weg van de bestaande lijn gelegen vereist uitbreiding van de infrastructuur met een viertal kabeltracés en alsnog twee locaties (opstijgpunten) onder de lijn voor de koppeling van de lijn met de kabels.

De bestaande 50kV-infrastructuur in de Kop van Noord-Holland komt qua kwaliteit en capaciteit aan het einde van zijn technische levensduur. Netuitbreidingen in de toekomst zijn hierdoor niet meer mogelijk. Als de 50kV-infrastructuur niet tijdig wordt vervangen, ontstaan knelpunten en kan de samenleving in Noord-Holland niet langer beschikken over een energienetwerk dat volgens de Nederlandse standaarden functioneert.

TenneT en Liander hebben de wettelijk verplichting en taak, volgens artikel 16 van de Elektriciteitswet 1998, om te beschikken over een goed functionerend energienetwerk. Daarbij schrijft artikel 2 uit de “Samenwerkingsregeling Elektriciteit” voor dat gestreefd moet worden naar realisatie van de optie die maatschappelijk gezien de laagste integrale kosten met zich meebrengt. Het vervangen van het 50kV-middenspanningsnet door een 20kV-net is de optie met de laagste integrale kosten. Dit is dan ook de reden dat Liander de 50kV-infrastructuur in de deelnetten in het gebied Oterleek – Anna Paulowna gefaseerd wenst te vervangen door een nieuwe 20kV-infrastructuur. Het vervangen van de infrastructuur is echter niet voldoende. Momenteel bestaat er ook een actueel knelpunt in de netcapaciteit bij Heerhugowaard. Een nieuw verdeelstation waarbij 150kV omgezet wordt naar 20kV lost dit knelpunt op. Na realisatie van dat station wordt de capaciteit van het net en enkele andere bestaande verdeelstations vergroot. Het gaat hier om de verdeelstations Schagen, Heerhugowaard, Hoogwoud en Wamenhuizen.

2.3 Projectbeschrijving

Het project omvat de realisatie van een 150/20kV-transformatorstation, waar 150kV wordt omgezet naar 20kV en ook daar wordt verdeeld over de regio. Het station bestaat in grove lijnen uit meerdere onderdelen, te weten:

- de fysieke ruimte voor 7 x 150kV-schakelvelden;
- een bedieningsgebouw voor de 150kV-schakelvelden;
- afspanportalen voor de 150kV-geleiders vanaf de masten;
- de fysieke ruimte voor plaatsing van 2 transformatoren van 80MVA, geplaatst in een bouwkundige ruimte, aan vier zijden omsloten door een scherfmuur met open bovenzijde;

- een gebouw voor de 20kV-middenspanning installatie inclusief bediening;
- terreinverharding op een deel van het terrein;
- toegangsweg;
- hekwerken ter beveiliging en eventueel andere bouwwerken ten behoeve van het kunnen functioneren van het station en de landschappelijke inpassing;
- ruimte voor eventueel in de toekomst noodzakelijke uitbreidingen.

Het terrein is 218 bij 249 meter groot. Het 20kV-dienstgebouw naast de transformatoren is 4,85 meter hoog en de transformatorcellen zijn 7 meter hoog. Het centrale dienstgebouw (t.b.v. de 150kV-installatie van TenneT) dat tegen de 150kV-schakeltuin aan staat is 3,59 meter hoog.

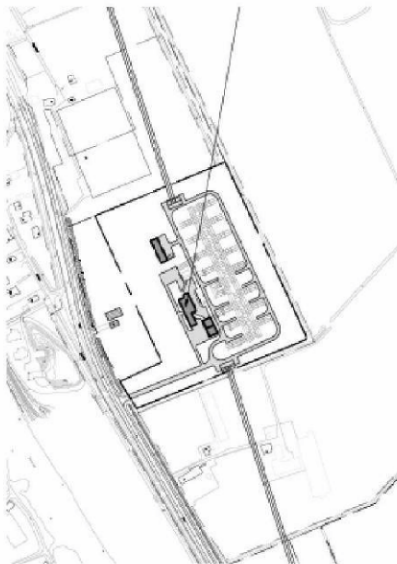
De gebouwen staan parallel aan de N241. De velden en de gebouwen worden omringd door aarden wallen die waarschijnlijk 3 meter hoog worden. Over de definitieve landschappelijke inpassing van het station vindt nog nadere afstemming plaats met de gemeente.

De totale oppervlakte aan bebouwing is 994 m² (dit betreft het dienstgebouw van Liander, het centraal dienstengebouw van TenneT en de bouwwerken ten behoeve van de transformatoren). Alle verharding bij elkaar betreft 7695m².

De 150kV-schakeltuin bestaat uit zeven schakelvelden. De staalconstructies voor de hoogspanningscomponenten zijn circa 8 meter hoog. De portalen aan de kopse kanten van het perceel zijn in totaal circa 18 meter hoog. Deze hoogte is gebaseerd op de hoogte van de bestaande 150kV-lijn.

Het terrein wordt ontsloten door een toegangsweg van 6 meter breedte. Op het terrein zijn in totaal 8 parkeerplaatsen gerealiseerd.

Naast de toegangsweg wordt een sloot aangelegd die doorloopt aan de achterzijde van het perceel (maar niet geheel rondom). Vanwege eisen van het waterschap wordt deze watergang nog aangesloten op een watergang waardoor een nieuw systeem ontstaat. Door de aanleg van de watergang wordt de watercompensatie voor het terrein opgelost en is een natuurlijke erfafscheiding gecreëerd. Rondom de 150kV-schakeltuin komt een hekwerk. Wat daarbuiten aan groen komt of andere vorm van 'kunstwerk' etc. is nog niet bepaald. Onderstaande tekeningen betreft de lay-out van het 150/20kV-transformatorstation. Voor de overzichtstekening wordt verwezen naar bijlage 2..

2.4 Locatiekeuze

Op basis van een bureaustudie is een zestal locaties onderzocht (zie bijlage 3). Bij het kiezen van een locatie hebben ruimtelijke, technische, financiële aspecten en afwegingen een rol gespeeld.

Met betrekking tot de ruimtelijke aspecten en afwegingen is het van belang of sprake is van een goede ruimtelijke ordening (zoals ook opgenomen in de Wro). Wat onder een goede ruimtelijke ordening moet worden verstaan is niet gedefinieerd (in de wet). Maar meer in het algemeen gesteld wordt hieronder verstaan dat een ruimtelijke ontwikkeling daar moet worden gerealiseerd waar deze het meest optimaal kan worden ingepast in het bestaande landschap en de bestaande omgeving (en aldus de minste impact heeft). Daarnaast mag een ruimtelijke ontwikkeling in principe niet in strijd zijn met wet- en regelgeving en beleid.

Voor de realisatie van het station geldt dat in de locatiestudie op enkele hoofdlijnen getoetst is of de voorziene ontwikkeling in strijd is met wet- en regelgeving alsook aan beleid van rijk, provincie en gemeente. Daarnaast heeft het college van de voormalige gemeente Niedorp een opdracht uitgezet aan een extern bureau om te bepalen op welke locatie realisatie de minste impact zou hebben (zie bijlage 4).

Het resultaat daarvan is dat voor alle zes locaties vooral van belang is dat deze in het open gebied liggen en mede daardoor de vrije doorzichten naar het open landschap belangrijk zijn. Geconstateerd is dat het voornemen voor realisatie van een 150/20kV-transformatorstation een groot effect heeft op deze openheid. Vanaf de N241 en de lokale wegen rond de locaties zijn doorzichten aanwezig waarbij oprichting van een transformatorstation het beeld zal blokkeren (N241) of beïnvloeden.

De locaties 1 t/m 5 liggen vanuit noord naar zuid gezien aan de oostzijde van de N241, locatie 6 ligt ten westen van de weg. In de omgeving van alle locaties is voldoende ruimte vrij voor de plaatsing van het transformatorstation.

Voor locatie 1 en 2 geldt dat deze in een vrijwel onbebouwd gebied ten oosten van de N241 liggen. Dit is een haast ongerept open gebied. De invloed op de openheid is hier zeer groot. Dit geldt met name voor het beeld vanaf de oostzijde van het dorp en vanaf de veelgebruikte route van de N241. De N241 wordt ter plekke begeleid door een laanbeplanting, die echter een doorzicht geeft op waarnemingshoogte. De locaties 1 en 2 liggen bovendien ten oosten van de als 'gave zijde' van Zijdewind aangegeven dorpsrand. De gemeente heeft het belang hiervan in haar structuurvisie gemarkeerd. De ontwikkeling van een transformatorstation zou betekenen dat de gemeente het belang van het transformatorstation in dit geval hoger zou vinden dan het behoud van deze gave zijde. Door de ontwikkeling van het transformatorstation zal een zekere rafeligheid ontstaan gezien vanuit het landschap ten oosten van de locaties (vanaf de Zwarteweg). Dit behoeft op zichzelf geen groot beletsel te zijn. Gezien vanaf deze kant hoort een bepaalde rafeligheid ook juist bij het voorkomen van linten met functies daaraan. In dit oordeel speelt ook dat de Zwarteweg op een behoorlijke afstand van de locaties 1 en 2 is gesitueerd. Locaties 1 en 2 geven wel de mogelijkheid om het station zo te positioneren dat een afwisselend beeld van open- en beslotenheid ontstaat gezien vanaf de N241.

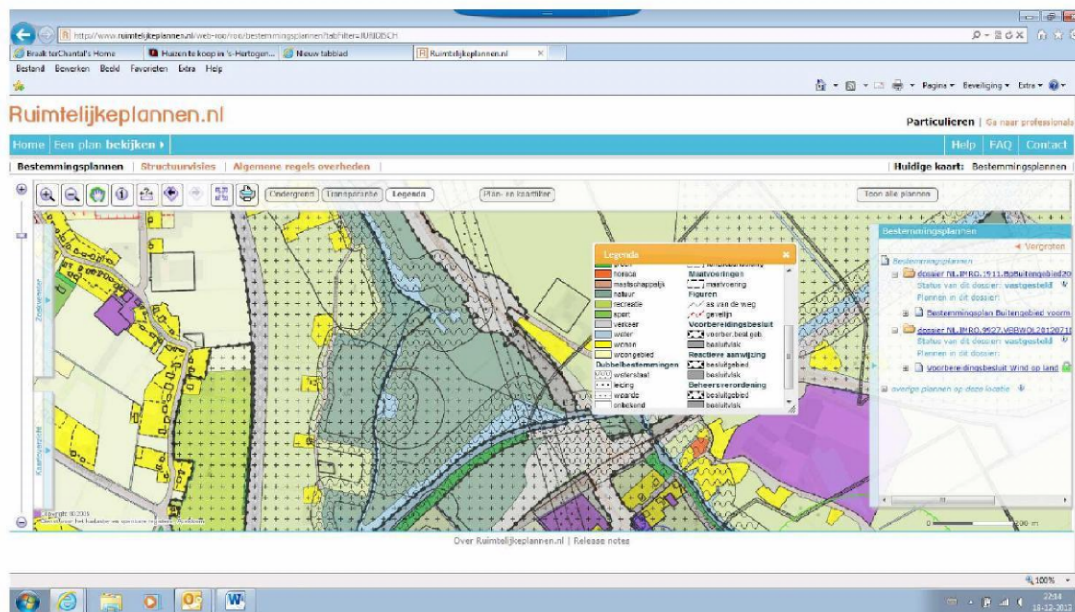
Locatie 3 ligt zuidelijker dan locatie 1 en 2 en komt daardoor verder van Zijdewind en dichterbij De Weel en 't Veld te liggen. De openheid is in deze omgeving nog steeds vrij groot, maar iets minder uitgestrekt dan bij locatie 1 en 2. De N241 is begeleid door bomen. Door plaatsing van het transformatorstation op deze locatie zal het zicht vanaf de N241 veranderen. De invloed op de openheid zal, gezien vanaf deze veelgebruikte route, groot zijn. Ook vanuit de westelijke dorpsrand van 't Veld gezien en vanaf de erven aan de Rijdersstraat zal het transformatorstation vrij duidelijk zichtbaar zijn en de ervaring van de openheid verminderen.

Locatie 4 en 5 liggen tussen bebouwde erven in. Bij plaatsing op deze locaties zal langs de N241 een dichte wand van bouwwerken/gebouwen ontstaan. De vrije ruimte tussen bestaande bebouwing bij locatie 4 is iets minder groot dan bij locatie 5. **Echter nu het kassencomplex langs de N241 is / wordt gesloopt, wordt meer vrije ruimte gecreëerd.**

Daartegenover staat dat een eventueel transformatorstation bij locatie 5 op de zichtlijn en in de bocht van de N241 ligt. Het transformatorstation komt op deze locatie daardoor prominenter in beeld. De invloed op de openheid is bij beide locaties groot. Daarbij is aan de orde dat door aaneenrijging van bebouwing het doorzicht naar het open gebied vanaf de N241 voor een redelijk grote afstand verdwijnt. Dit wordt minder na de sloop van het kassencomplex. Een mogelijkheid om de locaties langs de N241 niet helemaal dicht te zetten is door het transformatorstation zo te positioneren dat deze meer in oostwestrichting komt te liggen en tenminste één zijde doorzicht naar het achterland behouden blijft. Zicht op de locaties vanuit de dorpen bestaat in zekere mate vanuit De Weel en het bebouwingslint van de Rijdersstraat bij locatie 4. Bij locaties 5 is dit minder aan de orde, omdat deze locatie zich op grotere afstand van de kernen bevindt. Vanaf de oostzijde gezien (Leijepolderweg) zijn beide locaties zichtbaar, maar zal een transformatorstation met de daarbij horende beplanting opgaan in de rafelige rand die ook al vanwege de zichtbaarheid van het dorp de Weel aanwezig is. Dit geldt in iets sterkere mate voor locatie 4 dan voor locatie 5, maar dit is een nuanceverschil.

Locatie 6 ligt als enige locatie aan de westzijde van de N241. De locatie maakt volgens de gemeentelijke structuurvisie onderdeel uit van de ecologische hoofdstructuur en is in het bestemmingsplan buitengebied als 'Natuur' bestemd. Tevens geldt hier de aanduiding "Waterstaat-Waterkering". De locatie wordt omringd door waterlopen met dijken en rietoevers. Verder gelden er diverse andere waarden en dubbelbestemmingen.

Deze locatie is daarnaast opgenomen in het Natuurbeheerplan van de provincie Noord-Holland als NNN2000-gebied Het Natuurbeheerplan bevat de begrenzing van het Natuurnetwerk Nederland (NNN, voorheen Ecologische Hoofdstructuur) en de natuurverbindingen. In het plan staat waar, welke soort natuur, agrarische natuur of landschap aanwezig is of ontwikkeld kan worden. Het Natuurbeheerplan bevat de begrenzing van het Natuurnetwerk Nederland (NNN) en de Natuurverbindingen. Ook staat in het Natuurbeheerplan hoe de in Noord-Holland aanwezige natuur, agrarische natuur of landschap beheerd moet worden.

Het is een open gebied zonder bebouwing. Door de plaatsing van het transformatorstation op deze locatie zal de beleving van de openheid worden aangetast. De invloed op de openheid en het natuurlijke karakter is hier als zeer groot te benoemen. Deze invloed wordt ervaren vanaf de N241, door aanwezige beplanting in mindere mate vanaf de N242 en ook zeker vanaf het water.

De omgeving van alle locaties heeft thans een landelijk karakter. De komst van het station zal betekenen dat een meer stedelijk aanzien ontstaat. Met landschappelijke elementen kan dit eventueel worden verzacht. Hiervoor zijn diverse mogelijkheden.

Zoals eerder beschreven geldt ten aanzien van het financiële aspect dat bij het kiezen van een voorkeurslocatie het kostenaspect voor TenneT een belangrijk criterium is. Kortheidshalve wordt hier volstaan met hetgeen hierover eerder is beschreven in hoofdstuk 1 en 2. Ook wat betreft de technische aspecten en afwegingen wordt kortheidshalve verwezen naar hetgeen eerder daarover is beschreven in hoofdstuk 1 en 2.

Uit het bovenstaande valt af te leiden dat onder meer locatie 5 (evenals de overige locaties) geen goed alternatief is. De belangrijkste redenen hiervoor zijn dat de afspanningsmogelijkheden en de aansluiting op het bestaande net alsook de beschikbaarheid van voldoende grond minder optimaal zijn (bij een vergelijking van locatie 5 met locatie 4) waardoor (meer) maatwerk moet worden geleverd om het station te kunnen realiseren. Dit leidt tot een minder gunstig financieel plaatje dat technisch minder gemakkelijk uitvoerbaar is. Daarbovenop komt dat de impact van realisatie van het station op het open landschap groter is bij locatie 5 dan bij locatie 4.

Het bovenstaande heeft er dan ook toe geleid dat locatie 4 voor de initiatiefnemers de voorkeurslocatie is en de overige locaties geen goed alternatief zijn. Voor de volledigheid zijn de redenen om te kiezen voor locatie 4 hier samengevat ingevoegd.

- Locatie 4 is goed bereikbaar te maken vanaf de provinciale weg N241¹, en heeft voldoende afstand ten opzichte van deze provinciale weg. Hierdoor zijn verschillende configuraties van het station mogelijk;
- Het terrein is gunstig gelegen onder de 150kV-hoogspanningsverbinding Oterleek – Anna-Paulowna waardoor aansluiting op het Station De Weel relatief eenvoudig te realiseren is. Het station is hier namelijk verder van de mast te projecteren waardoor er naar verwachting minder investering nodig is voor de noodzakelijke mastaanpassingen in verband met het afspannen van de lijn op het station;
- Onderhandeling over de aankoop van de grond behoeft maar met één eigenaar te geschieden en er is voldoende oppervlak voor realisatie van het station;
- Voorts is het terrein nagenoeg vrij gelegen van woningen;
- Tevens is de locatie qua afstand gunstig gelegen vergeleken met de locaties 1 t/m 3 voor de aansluiting van de toekomstige 20/10kV-stations Heerhugowaard Noord, Heerhugowaard, Hoogwoud en Warmenhuizen en de aansluiting op het 150kV-station Oterleek (TenneT). De locatie is qua afstand wel minder gunstig gelegen vergeleken met de locaties 1 t/m 3 voor de aansluiting van de toekomstige 20/10kV-stations Schagen en Ulkesluis en Windpark Groetpolder;
- De locaties 1 en 2 zoals opgenomen in de locatiestudie (bijlage 3 en 4) liggen in een vrijwel onbebouwd gebied ten oosten van de N241. Dit is een haast ongerept open gebied. De invloed op de openheid is hier dan ook zeer groot. Met name geldt dit voor het beeld vanaf de oostzijde van het dorp en vanaf de veelgebruikte route van de N241. De N241 wordt ter plekke begeleid door een laanbeplanting, deze geven een doorzicht geeft op waarnemingshoogte. Daarbij speelt ook mee dat bij een toetsing van de locaties 1 en 2 (oostzijde dorp) aan gemeentelijk beleid (structuurvisie 2015) geldt dat de overgang van dorp naar landschap aan deze oostzijde gemarkeerd is als een gave zijde. De structuurvisie stelt hierover:
“koester de waardevolle linten door handhaving van één gave zijde, waardoor niet alleen de schoonheid van de linten van buiten af, maar ook de doorzichten naar het open landschap waarneembaar blijven”.
- Op de gemeentelijke structuurvisiekaart staan vanuit het lint van 't Veld richting het zuiden doorzichten aangegeven met groene pijlen. Dit is van belang voor de locaties 3 en 4. Vanuit de openbare ruimte/het lint van 't Veld zijn de doorzichten nauwelijks waarneembaar en nog maar op een klein aantal plekken aanwezig. Van belang voor het beeld van buiten naar binnen is de aanduiding “gave zijde” die ook voor de zuidrand van 't Veld is toegekend.

¹ Het terrein is momenteel niet direct toegankelijk via de provinciale weg N241, omdat de bestaande inrit naar het terrein vanaf de provinciale weg N241 niet geschikt is voor zwaar transport. De inrit zal moeten worden aangepast en verlengd. Hierover heeft overleg plaatsgevonden met de provincie, zie hiertoe meer in hoofdstuk 4.

- Locatie 3 ligt zuidelijker dan locatie 1 en 2 en komt daardoor verder van Zijdewind en dichterbij De Weel en 't Veld te liggen. De openheid is in deze omgeving nog steeds vrij groot, maar iets minder uitgestrekt dan bij locatie 1 en 2. De N241 is begeleid door bomen. Door plaatsing van het transformatorstation op deze locatie zal het zicht vanaf de N241 veranderen. De invloed op de openheid zal, gezien vanaf deze veelgebruikte route, groot zijn. Ook vanuit de westelijke dorpsrand van 't Veld gezien en vanaf de erven aan de Rijdersstraat zal het transformatorstation vrij duidelijk zichtbaar zijn en de ervaring van de openheid verminderen.
- Locaties 4 en 5 liggen tussen bebouwde erven in. Bij plaatsing op deze locaties zal langs de N241 een dichte wand van bouwwerken/gebouwen ontstaan. De vrije ruimte tussen bestaande bebouwing bij locatie 4 is iets minder groot dan bij locatie 5. Daartegenover staat dat een eventueel transformatorstation bij locatie 5 op de zichtlijn en in de bocht van de N241 ligt. Het transformatorstation komt op deze locatie daardoor prominenter in beeld. Zicht op de locaties vanuit de dorpen bestaat in zekere mate vanuit De Weel en het bebouwingslint van de Rijdersstraat bij locatie 4. Bij locaties 5 is dit minder aan de orde, omdat deze locatie zich op grotere afstand van de kernen bevindt. Vanaf de oostzijde gezien (Leijepolderweg) zijn beide locaties zichtbaar, maar zal een transformatorstation met de daarbij horende beplanting opgaan in de rafelige rand die ook al vanwege de zichtbaarheid van het dorp de Weel aanwezig is. Dit geldt in iets sterkere mate voor locatie 4 dan voor locatie 5, maar dit is een nuanceverschil.
- Op locatie 5 is het echter lastiger (en daardoor duurder) om een station te realiseren;
- Voor locatie 6 geeft de gemeentelijke structuurvisiekaart aan dat deze locatie in de provinciale ecologische hoofdstructuur ligt;
- De locaties 3 en 4 liggen dan ook het minst prominent in beeld. Het transformatorstation kan bij locatie 4 in het ritme tussen de bebouwing langs de N241 geplaatst worden. Ook na sloop van het kassencomplex is dit het geval.

Gelet op de ruimtelijke kwaliteit van de voorkeurslocatie 4 is een voorstel gemaakt om tot een zo goed mogelijke ruimtelijke inpassing van het station te komen. Dit ondanks dat op de locatie zelf en in de directe omgeving daarvan geen cultuurhistorische waarden aangegeven zijn. Op enige afstand van de potentiële locaties ligt een aantal gebieden met een aanduiding op de cultuurhistorische waardenkaart. Ten zuiden van de N242 en de locaties ligt een gebied met onregelmatige blokverkeveling die is aangemerkt als een waarde. Daarnaast hebben de dorpen 't Veld en Zijdewind een historische dorpskern.

Uitgangspunt van het bouwplan is dan ook aandacht te besteden aan de cultuurhistorische waardevolle elementen en landschappelijke structuren in de omgeving van de locatie. Het bouwplan is daartoe zodanig ontworpen dat het transformatorstation complex opgaat in het Noord-Hollandse polderlandschap dat onder andere gekenmerkt wordt door rechte, lange zichtlijnen. De in lijn gesitueerde bouwvolumes en het aanbrengen van de groene wal van 'dijklichamen' accentueren dit gegeven. Door doorsnijdingen aan te brengen in de wal wordt een te langgerekte zichtlijn (die niet passend is in het landschap) voorkomen.

De dijklichamen vormen tevens een gedeeltelijke visuele afscherming. Deze dijklichamen refereren aan dijklichamen die als structuurelementen regelmatig voorkomen in het omliggende polderlandschap en de oude 'waterlinie werken' c.q. de stellingwerken rond Amsterdam waarvan nog een aantal tot de verbeelding sprekende voorbeelden in de provincie te vinden zijn. Ook is voorgesteld om, op ruime onderlinge afstand, bomen (populieren) te plaatsen om een transparant scherm aan te brengen. Over de exacte uitwerking van het bouwplan wordt overleg gevoerd met de gemeente.

Overigens geldt hierbij dat naast deze waarden in de voormalige gemeente Niedorp en Harenkarspel de gezamenlijke ringvaart aangewezen is als cultuurhistorisch waardevol. Deze ringvaart wordt niet aangetast door realisatie van het initiatief. Ook tast het voorstel het watersysteem niet aan (het bouwplan is besproken met het waterschap in het kader van het vooroverleg, zie daartoe hoofdstuk 4).

HOOFDSTUK 3 BELEIDSKADER

3.1 Inleiding

Dit hoofdstuk beschrijft de diverse beleidskaders die relevant zijn voor dit project. Per beleidskader is specifiek aangegeven wat de relevantie is.

3.2 Europees beleid

Kaderrichtlijn Water

Het doel van de Kaderrichtlijn Water is de bescherming en verbetering van de kwaliteit en een duurzaam gebruik van het oppervlakte- en grondwater in alle Europese lidstaten. In 2015 moeten de lidstaten de doelen voor de waterkwaliteit hebben bereikt. Deze 'goede toestand' heeft zowel betrekking op een goede chemische als ecologische toestand. In 2009 moeten de stroomgebiedsbeheersplannen vastgesteld zijn; in deze plannen zijn de maatregelen opgenomen om de goede toestand te bereiken.

Relevantie

Bij de ontwikkeling wordt rekening gehouden met de Europese eisen voor de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater.

Verdrag van Valletta (verdrag van Malta 1992)

Het Verdrag van Malta dateert van 1992 en wordt ook wel Verdrag van Valletta genoemd. Het verdrag beoogt het cultureel erfgoed dat zich in de bodem bevindt beter te beschermen. Het gaat dus om archeologische resten als nederzettingen, grafvelden, en gebruiksvoorwerpen. Uitgangspunt van het verdrag is dat het archeologische erfgoed integrale bescherming nodig heeft en krijgt.

Om het bodemarchief beter te beschermen en om onzekerheden tijdens de bouw te beperken, wordt voorgesteld om steeds vooraf onderzoek te laten doen naar de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op deze manier kan daar bij de ontwikkeling van de plannen zoveel mogelijk rekening mee worden gehouden.

In oktober 2003 is een voorstel voor de wijziging van de Monumentenwet 1988 en enkele andere wetten naar de Tweede Kamer gestuurd. Hiermee worden de principes van het Verdrag van Malta doorgevoerd in de Nederlandse wetgeving. Op 4 april 2006 is het wetsvoorstel door de Tweede Kamer goedgekeurd en in december van dat jaar gaf de eerste kamer ook zijn goedkeuring. Op 1 september 2007 trad de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking.

Relevantie

Bij de ontwikkeling is rekening gehouden met de aanwezigheid van archeologische waarden, zie hoofdstuk 4. Hiermee wordt voldaan aan hetgeen bij wet is geregeld.

3.3 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (hierna: SVIR) is op 13 maart 2012 vastgesteld. Het Rijk zet in de SVIR uiteen welke nationale belangen het heeft in het ruimtelijke en mobiliteitsdomein en welke instrumenten hiervoor worden ingezet. In de structuurvisie Infrastructuur en Ruimte formuleert het Rijk drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar & veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke, natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Ten aanzien van energievoorziening is aangegeven dat een toekomstbestendige energievoorziening van vitaal belang is voor de Nederlandse economie. Daarin speelt leveringszekerheid van energie (gas, elektriciteit) een cruciale rol. Deze is in Nederland van hoog niveau in vergelijking met andere Europese landen. De komende decennia groeit de vraag naar elektriciteit en gas in Nederland nog gestaag. Het opvangen van deze groei en het handhaven van het huidige hoge niveau van leveringszekerheid vragen om uitbreiding van het productievermogen (waaronder het decentrale vermogen) en de energienetwerken.

Met de SVIR wordt een andere koers ingezet in het nationale ruimtelijk beleid. Er is nu vaak sprake van bestuurlijke drukte, ingewikkelde regelgeving of een sectorale benadering met negatieve gevolgen voor de ontwikkeling van Nederland. Het Rijk brengt de ruimtelijke ordening zo dicht mogelijk bij burgers en bedrijven en laat dan ook meer over aan provincies en gemeenten.

De SVIR gaat uit van het adagium 'decentraal, tenzij'. Dit betekent dat het Rijk kiest voor een selectieve inzet van rijksbeleid op dertien nationale belangen, waarvoor het verantwoordelijk is en resultaat wil boeken. Buiten deze dertien belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

Relevantie

Met de realisatie van het 150/20kV-transformatorstation wordt invulling gegeven aan het uitgangspunt van het rijk dat de energie-infrastructuur op orde moet zijn. De voorgestelde ontwikkeling is niet in strijd met de SVIR.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

De nationale belangen, zoals beschreven in de SVIR, die juridisch moeten doorwerken in ruimtelijke plannen van provincies en gemeenten worden vastgelegd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (hierna: Barro). Het Barro is in 2011 deels inwerking getreden.

In het Barro zijn de onderwerpen mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken reeds opgenomen.

Op 1 oktober 2012 is een aantal onderwerpen toegevoegd. Het gaat om de eerder aangekondigde onderwerpen Ecologische hoofdstructuur, elektriciteitsvoorziening, toekomstige uitbreiding hoofd(spoor)wegennet, veiligheid rond rijksvaarwegen, verstedelijking in het IJsselmeer, bescherming van primaire waterkeringen buiten het kustfundament en toekomstige rivierverruiming van de Maastakken.

Ten aanzien van elektriciteitsvoorziening gaat het om:

- hoogspanningsnet: net met een spanning van ten minste 220 kV en de daarin aanwezige schakel- en transformatorstations en andere hulpmiddelen;
- hoogspanningsverbinding: verbinding met een spanning van ten minste 220 kV en de daarmee verbonden schakel- en transformatorstations en andere hulpmiddelen;

Ten aanzien van de hier genoemde onderdelen zijn regels geformuleerd om de realisatie en instandhouding hiervan te borgen.

Relevantie

Binnen het projectgebied spelen geen nationale belangen zoals bedoeld in het Barro. Het Barro vormt dan ook geen belemmering ten aanzien van de voorgenomen ontwikkeling.

3.4 Provinciaal beleid

Structuurvisie Noord-Holland

De structuurvisie 'Kwaliteit door veelzijdigheid' is op 21 juni 2010 vastgesteld door Provinciale Staten van Noord-Holland (16 februari 2010 vastgesteld door Gedeputeerde Staten van Noord-Holland). In mei 2011 is de eerste partiële herziening vastgesteld. Deze herziening betreft de Ecologische Hoofdstructuur, ecologische verbindingzones, weidevogelleefgebied en intensieve veehouderij inclusief de bijhorende kaarten.

In de structuurvisie geeft de provincie Noord-Holland aan op welke manier zij de ruimte in de provincie de komende dertig jaar wil benutten en ontwikkelen. De provincie zet vooral in op compacte en goed bereikbare steden, omringd door aantrekkelijk groen. De drie hoofdbelangen waarmee zij deze ruimtelijke ambitie wil realiseren zijn 'Klimaatbestendigheid, Ruimtelijke kwaliteit en Duurzaam ruimtegebruik'.

Relevantie

Realisatie van het 150/20kV-transformatorstation zorgt ervoor dat het energienetwerk binnen de provincie op orde is en mee kan groeien met nu voorziene ontwikkelingen. Wel dient hierbij aandacht te zijn voor de ruimtelijke kwaliteit van het landelijk gebied.

Provinciale ruimtelijke verordening structuurvisie

Voor de doorwerking van het in de structuurvisie vastgelegde beleid staan de provincie, naast de bekende bestuurlijke middelen als subsidies, overleg, convenanten e.d., diverse juridische instrumenten ter beschikking, zoals onder andere een provinciale ruimtelijke verordening.

De Provinciale ruimtelijke verordening structuurvisie (verder te noemen: Prvs of Provinciale Verordening) is het aangewezen instrument als het gaat om algemene regels omtrent de inhoud van gemeentelijke bestemmingsplannen of afwijkingen van bestemmingsplannen. Uiteraard moet altijd het provinciale belang de inzet van de verordening of andere instrumenten die de provincie ter beschikking staan rechtvaardigen.

Provinciale Staten hebben de Prvs van Noord-Holland op 21 juni 2010 vastgesteld. Nadien is de Prvs een aantal maal gewijzigd. Momenteel is er ook een wijziging in procedure. Hieronder het overzicht van de wijzigingen:

- PS-besluit 15 december 2014; Wijziging PRV behorend bij registratienummer 370556-527170, Besluit van provinciale staten van Noord-Holland van 15 december 2014, tot wijziging van de Provinciale Ruimtelijke Verordening ten behoeve van wind op land;
- GS-besluit 19 maart 2013 wijziging EHS-kaart (provinciaal blad 2013/31, 27 maart 2013);
- PS-besluit 17 december 2012, 3e wijziging PRVS in verband met Wind op Land (provinciaal blad 2012/149, 8 januari 2013);
- PS-besluit 17 december 2012, 2e wijziging PRVS in verband met de wijziging Wro (provinciaal blad 2012/146, 21 december 2012);
- GS-besluit 15 november 2011 wijziging EHS-kaart (provinciaal blad 2011/144, 29 november 2011);
- PS-besluit 23 mei 2011, 1e wijziging PRVS in verband met de EHS en intensieve landbouw (provinciaal blad 2011/143, 29 november 2011);
- PS-besluit 21 juni 2010 Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (provinciaal blad 2010/132, 2 november 2010).

De Prvs heeft vooral betrekking op ontwikkelingen in het buitengebied. Buiten bestaand bebouwd gebied vindt de provincie het van belang om de open ruimtes zoveel mogelijk te behouden en te ontwikkelen. De provincie wil dan ook onnodige verstedelijking in het landelijk gebied tegen gaan. De provincie heeft daarom onderscheid gemaakt in binnen en buiten Bestaand Bebouwd Gebied (BBG). Het projectgebied ligt buiten het zogenaamde 'Bestaand Bebouwd Gebied'.

De provincie maakt een afweging of nieuwe uitbreidingen in het landelijk gebied zijn toegestaan en of deze op de juiste manier landschappelijke ingepast worden. Daartoe zijn regels opgesteld in de Provinciale Verordening. De potentiële locaties zijn dan ook getoetst hieraan.

De potentiële locaties zijn op grond van de Provinciale Verordening gelegen buiten Bestaand Bebouwd Gebied. Ontwikkeling is alleen mogelijk wanneer voldaan wordt aan de eisen van nut en noodzaak en ruimtelijke kwaliteit. Deze eisen zijn opgenomen in de artikelen 14 en 15 van de Provinciale Verordening, zoals hieronder weergegeven.

Artikel 14 Overige vormen van verstedelijking

1. Een bestemmingsplan voorziet niet in nieuwe verstedelijking of uitbreiding van bestaande verstedelijking, als bedoeld in artikel 1 van deze verordening, in het landelijk gebied anders dan de verstedelijking als bedoeld in de artikelen 12 en 13 van deze verordening.
2. In afwijking van het eerste lid kan een bestemmingsplan voorzien in nieuwe verstedelijking of uitbreiding van bestaande verstedelijking in het landelijk gebied anders dan de verstedelijking als bedoeld in de artikelen 12 en 13, indien:
 - a. de noodzaak van verstedelijking als bedoeld in het eerste lid is aangetoond;
 - b. is aangetoond dat de beoogde verstedelijking niet door herstructureren, intensiveren, combineren of transformeren binnen Bestaand Bebouwd Gebied kan worden gerealiseerd en;
 - c. het bepaalde in artikel 15 in acht wordt genomen.
3. In afwijking van het bepaalde in het eerste en het tweede lid zijn nieuwe verstedelijking of uitbreiding van bestaande verstedelijking, als bedoeld in artikel 1 van deze verordening, in het landelijk gebied tevens mogelijk indien deze onderdeel zijn van de transformatiegebieden - meervoudig zoals weergegeven op kaart 2 en op de digitale verbeelding ervan.
4. Bij de toepassing van het derde lid wordt het bepaalde in artikel 15 in acht genomen.
5. Gedeputeerde staten zijn bevoegd tot het vaststellen van nadere regels inzake de aard, de omvang en de locatie van nieuwe verstedelijking of uitbreiding van bestaande verstedelijking in het landelijk gebied anders dan de verstedelijking als bedoeld in artikelen 12 en 13.

Het initiatief in relatie tot artikel 14 van de Provinciale Verordening

Voorliggende ontwikkeling van een 150/20kV-transformatorstation voorziet in nieuwe verstedelijking in het landelijk gebied. Ten aanzien van de noodzaak om een 150/20kV-transformatorstation te realiseren, is een en ander in de voorgaande paragraaf (paragraaf 2.2) toegelicht. Samengevat is een nieuw 150/20kV-transformatorstation nodig om het energienetwerk in Noord-Holland zowel kwalitatief als qua capaciteit ook in de toekomst op peil te houden.

De locatie van het nieuw te bouwen 150/20kV-transformatorstation is voorts noodzakelijk buiten het bestaand bebouwde gebied. Dit is het gevolg van het feit dat het nieuwe 150/20kV-transformatorstation aangehaakt moet worden op de hoogspanningslijn Anna Paulowna - Oterleek. Deze hoogspanningsverbinding loopt bij de gekozen locatie 4 buiten stedelijk gebied. Realisatie op een locatie in bestaand bebouwd gebied ligt op te grote afstand van deze hoogspanningslijn en heeft daardoor nadelige gevolgen voor wat betreft nettechnische aspecten, de doelmatigheid van de investeringen en de meerkosten. Hieronder wordt ingegaan op artikel 15 van de Verordening.

Artikel 15 Ruimtelijke kwaliteitseis in geval van verstedelijking in het landelijk gebied

1. Een bestemmingsplan dat voorziet in nieuwe verstedelijking of uitbreiding van bestaande verstedelijking als bedoeld in de artikelen 12, 13, 13a en 14 in het landelijk gebied, voldoet aan de uitgangspunten zoals vermeld in de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie (PS d.d. 21 juni 2010) ten aanzien van:
 - a. de kernkwaliteiten van de verschillende landschapstypen en aardkundige waarden als bedoeld in artikel 8;
 - b. de kernkwaliteiten van de bestaande dorpsstructuur waaraan wordt gebouwd;
 - c. de openheid van het landschap daarbij inbegrepen stilte en duisternis;
 - d. de historische structuurlijnen;
 - e. cultuurhistorische objecten.
2. De toelichting van een bestemmingsplan geeft aan in welke mate ten aanzien van de in

- het eerste lid bedoelde functies rekening is gehouden met:
- a. de ontwikkelingsgeschiedenis van het landschap;
 - b. de ordeningsprincipes van het landschap;
 - c. de bebouwingskarakteristieken (architectuur, stedenbouw, openbare ruimte) ter plaatse;
 - d. de inpassing van de nieuwe functies in de ruimere omgeving (grotere landschapseenheid);
 - e. de bestaande kwaliteiten van het gebied (inclusief de ondergrond) als hiervoor bedoeld en de maatregelen die nodig zijn om negatieve effecten op deze kwaliteiten op te heffen in relatie tot de nieuwe functies.
3. In het kader van de bestemmingsplanprocedure als bedoeld in het eerste lid wordt de Adviescommissie Ruimtelijke Ontwikkeling door gedeputeerde staten om advies gevraagd.
 4. Gedeputeerde Staten kunnen nadere regels stellen ten aanzien van de uitgangspunten als bedoeld in het eerste lid om deze nader te specificeren of aan te vullen, teneinde te garanderen dat de ruimtelijke kwaliteit toeneemt.

Het initiatief in relatie tot artikel 15 van de Provinciale Verordening

Het landschap behoort tot 'oud zeekleilandschap'. De Leidraad Landschap en Cultuurhistorie van de provincie zegt hierover het volgende: 'Het oude zeekleilandschap is ontstaan door toedoen van de zeeën en de daarmee verband houdende wadvlakten doorsneden door kreken. Vanaf 5000 jaar geleden is opslibbing van zand en klei uit zeeën in gang gezet. Nadien heeft zich hier door natuurlijke processen veen afgezet. Dit veen is later door inklinking en oxidatie ingeklonken. Het landschap heeft echter de verschijningsvorm van het veenlandschap omdat het in die tijd is ontgonnen. Langgerekte lintdorpen passen bijvoorbeeld bij dit landschap. In het oosten lagen met name natte gedeelten; broeken, wouden en veenen. Aan de westkant lagen met name terpdorpen om droge voeten te houden.'

Landschappelijke kenmerken van dit zeekleilandschap zijn de lintdorpen (zoals 't Veld), molens, stolpen, de Westfriese Omringdijk en het halfopen karakter van het landschap. Het gebied is ontgonnen als veengebied en kent ook de ruimtelijke karakteristieken van het veengebied, zoals langgerekte lintdorpen, een regelmatige, optrekkende verkaveling en veel sloten, vaarten en tochten om het water af te voeren/ op te slaan. Vanuit de lintbebouwing zijn doorzichten naar het omliggende landschap en naastgelegen dorpen aanwezig.

Kenmerken die voorkomen in het plangebied zijn vooral het open karakter van het landschap en de opgaande beplanting rondom bestaande bebouwing. De dorpen 't Veld, Zijdewind en Barsingerhorn kennen een lineaire lintstructuur. Verder is er sprake van een regelmatig verkavelingspatroon. Van de oorspronkelijke krekensels is door ruilverkaveling en egalisatie in het huidige zeekleilandschap nauwelijks meer iets te zien. De regelmatige verkaveling biedt mogelijkheden voor inpassing van een 150/20kV-transformatorstation in het landschap. Het station kan ingepast worden in de rechte lijnen die op grond van de verkaveling nu al in het landschap aanwezig zijn.

In artikel 14 (overige vormen van verstedelijking) van deze verordening, is aangegeven dat een bestemmingsplan niet mag voorzien in nieuwe verstedelijking of uitbreiding van bestaande verstedelijking. Hiervan kan alleen worden afgeweken indien:

- de noodzaak van verstedelijking is aangetoond;
- is aangetoond dat de noodzakelijke verstedelijking niet binnen bestaand bebouwd gebied plaats kan vinden;
- voldaan wordt aan het bepaalde in artikel 15 (de eis van ruimtelijke kwaliteit).

Bij de laatste voorwaarde wordt aangegeven met welke waarden rekening moet worden gehouden. Daarbij wordt rechtstreeks verwezen naar de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie van de provincie. Hoewel niet expliciet genoemd, blijkt uit de toelichting dat wordt uitgegaan van een afweging van de ontwikkeling en vormgeving van de ontwikkeling op basis van een analyse en op basis van randvoorwaarden die in een beeldkwaliteitsplan kunnen worden vastgelegd. De Commissie Advies Ruimtelijke Ontwikkeling (verder te noemen: ARO) wordt verzocht om advies. Bij positieve advisering van de ARO dient de provincie geen zienswijze in.

Ten aanzien van de waarden die in de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie (Leidraad) zijn vastgelegd wordt het volgende opgemerkt. Provinciale Staten hebben in juni 2010 de Leidraad vastgesteld. In dit beleidskader is door de provincie aangegeven welke landschappelijke en cultuurhistorische elementen overwogen moeten worden bij (ruimtelijke) ontwikkelingen en uitgangspunt kunnen zijn voor plannen.

De ontwikkelingsgerichte benadering is het uitgangspunt van het beleid: behoud door ontwikkeling. In de Leidraad wordt ingegaan op de kernkwaliteiten die gelden als basis voor de ruimtelijke kwaliteit van het landschap van Noord-Holland. De provincie onderscheidt de volgende aspecten:

- Aardkundige waarden: deze worden onderverdeeld in 'aardkundige monumenten' (beschermd middels de Provinciale Milieuverordening) en 'bijzondere aardkundige waarden' (beleid opgenomen in de Prvs);
- Archeologische waarden;
- Tijdsdiepte: er moet zorgvuldig omgegaan worden met de bestaande (historische) kenmerken van het landschap. De provincie Noord-Holland wil dat de gelaagdheid van het landschap wordt meegenomen bij ruimtelijke ontwikkeling;
- Historische structuurlijnen: er dient bij nieuwe ontwikkelingen zoveel mogelijk rekening te worden gehouden met de verkavelingsstructuren van het oorspronkelijke landschap;
- Cultuurhistorische objecten;
- Openheid: waarbij thema's zoals verrommeling en verstedelijking een rol spelen, behoud van grootschalige open gebieden;
- Stilte en donkerte;
- Dorps-DNA: de specifieke eigenheid en identiteit van dorpen behouden.

Het grondgebied van de provincie Noord-Holland is in de Leidraad ingedeeld in verschillende landschapstypen. In de gemeente Hollands Kroon komen twee verschillende landschapstypen voor. Het grootste gedeelte van de gemeente valt in het oude zeekeilandschap, een kleiner deel bestaat uit de Groetpolder en maakt deel uit van het aandijkingenlandschap.

Relevantie

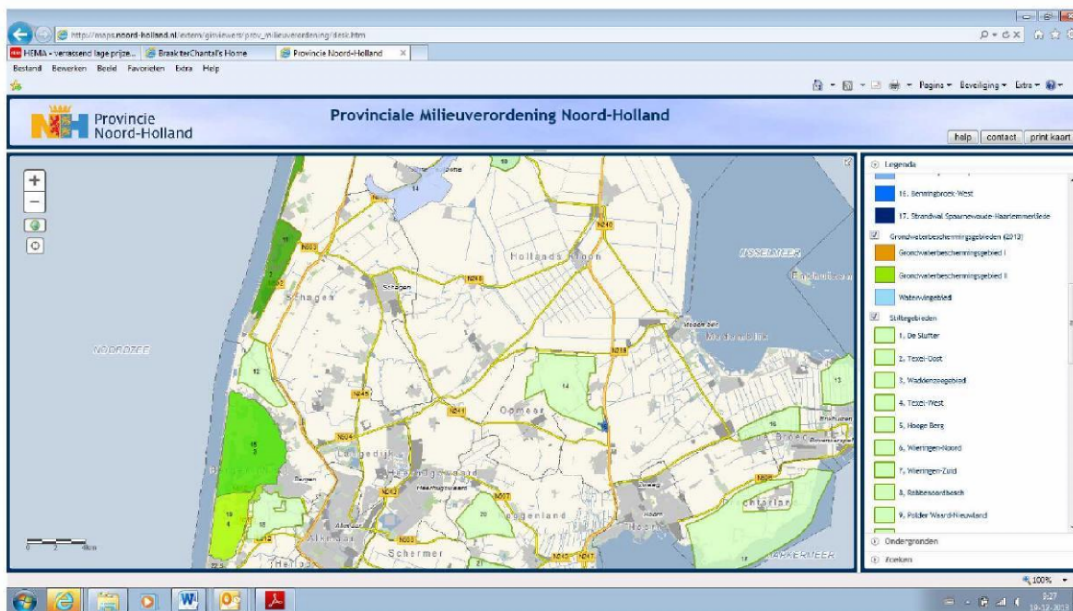
In de voorliggende ruimtelijke onderbouwing wordt ingegaan op de nut en noodzaak van het 150/20kV-transformatorstation (zie paragraaf 2.2). Tevens is er uitgebreid studie gedaan naar de meest geschikte locatie voor het 150/20kV-transformatorstation (zie paragrafen 2.4). Om er voor te zorgen dat er sprake is van een goede landschappelijk inpassing is in de ruimtelijke onderbouwing een uitgebreide omschrijving opgenomen hoe deze inpassing plaatsvindt (zie paragraaf 2.3). Hiermee voegt de ontwikkeling zich naar het provinciale beleid. Dit beleid vormt dan ook geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkeling.

Provinciale Milieuverordening

In de Provinciale Milieu Verordening (verder te noemen: PMV) staan specifieke milieuregels voor de provincie Noord-Holland. Deze regels gaan onder andere over waterwin- en grondwaterbeschermingsgebieden, stiltegebieden en aardkundige monumenten, bodemsanering en industrieterreinen van regionaal belang ten behoeve van geluidzonebeheer. Op basis van deze regels verleent de provincie ontheffingen.

Relevantie

Het projectgebied is niet gelegen in een van de gebieden uit de PMV. Zie onderstaande kaartuitsnede.

3.5 Gemeentelijk beleid

Strategische visie: Ruimte voor Rust en Dynamiek

De strategische visie (vastgesteld 26 september 2013) bevat richtinggevende uitspraken voor de komende 8 tot 10 jaar. Wat zijn de gemeentelijke ambities? Hoe ziet Hollands Kroon er in 2020 uit? Hiermee is de visie een richtinggevend document voor de inrichting van de nieuwe gemeentelijke organisatie en voor de agendering van beleidsontwikkeling van de komende jaren. Verder laat de gemeente naar de buitenwereld zien wat zij belangrijk vindt en waar ze voor staat.

Relevantie

Met de realisatie van het 150/20kV-transformatorstation komt de energie-infrastructuur op orde. De voorgestelde ontwikkeling komt niet in strijd met de Strategische visie.

Welstandsnota

Het college van B&W van de gemeente Hollands Kroon is van mening dat ter vervanging van de bestaande welstandsnota's (van de voormalige gemeenten Anna Paulowna, Wieringen, Niedorp en Wieringermeer) één nieuwe welstandsnota moet worden opgesteld. Daarbij wenst de gemeente Hollands Kroon ook een gedereguleerd welstandsbeleid op te stellen. Daartoe is in oktober 2013 een ontwerp van de welstandsnota ter inzage gelegd. Deze is vastgesteld in de vergadering van de gemeenteraad d.d. 18 december 2013. Hieronder zijn de relevante delen van het ontwerp van de welstandsnota opgenomen.

Onderdeel van de welstandsnota is een kaart. Deze kaart maakt inzichtelijk waar welke welstandsregels van toepassing zijn. Er zijn drie typen gebieden te onderscheiden:

1. Welstandsvrij;
2. Welstandsluw;
3. Welstandsintensief.

Het gebied waar het 150/20kV-transformatorstation wordt gerealiseerd is gelegen in een welstandsluw gebied. Hierin wordt gestreefd naar een optimale balans tussen deregulering (verantwoordelijkheid individu) en bewaken van ruimtelijke kwaliteit. Uitgangspunt is dan ook dat dit als basis geldt voor het gehele grondgebied van de gemeente Hollands Kroon. Enkel daar waar

op basis van de verkenning geconstateerd is dat er behoefte is aan meer regels of juist meer verantwoordelijkheid voor het individu mogelijk is, worden de gebieden welstandsintensief en welstandsvrij toegepast. Het grootste deel van het grondgebied van de gemeente is welstandsluw. Dit gebied is open van karakter. Hierdoor is de aanwezige bebouwing in zijn verschijningsvorm, voor een groot zichtgebied of invloedssfeer (je blik wordt automatisch gestuurd) van invloed op de belevingswaarde van dat gebied. Dit geldt in het bijzonder ook voor herkenbaarheid en identiteit van het open karakter. Om deze reden is gekozen voor een balans tussen minder regels maar ook ruimte om excessen te voorkomen.

In het welstandsluwe gebied gelden bij bouw- of verbouwplan de onderstaande regels: Voor het omgevingsvergunningplichtig bouw- of verbouwplan, is een licht preventief welstandstoezicht aan de orde. Met andere woorden: de omgevingsvergunning voor het bouw- of verbouwplan moet voldoen aan globale welstandsregels. De welstandsregels waar het bouw- of verbouwplan aan moet voldoen zijn:

1. Geen grove ontkenning of vernietiging van architectonische bijzonderheden bij aanpassing van een initiatief;
2. Geen grove inbreuk op wat in de omgeving gebruikelijk is;
3. Geen materiaalgebruik wat in de omgeving ongebruikelijk is;
4. Geen toepassing van felle of contrasterende kleuren;
5. Geen toepassing van opdringerige reclames.

Deze regels zijn beperkt en hebben als doel excessen te voorkomen. De initiatiefnemer is zelf grotendeels verantwoordelijk voor de uiterlijke verschijningsvorm van het bouw- of verbouwplan. Het bouw- of verbouwplan dient verder nog te voldoen aan de planologische toetsing (bestemmingsplan, beheersverordening etcetera) en bouwtechnische toetsing (bouwbesluit, bouwverordening).

Relevantie

Het voorgestelde project en de daarbij behorende ruimtelijke onderbouwing zijn niet in strijd met de inhoud van de welstandsnota. Het bouwplan is besproken in de vergadering van de welstand d.d. 18-12-2013 en akkoord bevonden.

Beleidsvisie Externe Veiligheid 2012-2015

In deze beleidsvisie (door de gemeenteraad vastgesteld op 30 oktober 2012) is een beeld geschetst hoe de gemeente Hollands Kroon wil omgaan met externe veiligheid. Met dit document is het beleid voor de komende jaren vastgelegd en is een instrument voorhanden welke bij de uitvoering kan worden gebruikt. De gemeentelijke taken die afdelingsoverschrijdend zijn, de verantwoordelijkheden en de wijze van uitvoeren zijn hiermee beschreven.

Er zijn vier primaire doelen gesteld.

- Voldoen aan wettelijke bepalingen;
- De gevolgen van incidenten beperken tot een algemeen aanvaard niveau;
- Het ontstaan van nieuwe conflicterende situaties voorkomen;
- Het vastleggen van een lokaal vastgesteld ambitieniveau.

Relevantie

Het project is niet in strijd met de Beleidsvisie. Dit wordt nader toegelicht in het volgende hoofdstuk.

HOOFDSTUK 4 ONDERZOEK

4.1 Milieueffectrapportage

Er zijn twee onafhankelijke ingangen die kunnen leiden tot m.e.r. of m.e.r.-beoordelingsplicht van de op te stellen c.q. te wijzigen bestemmingsplannen:

- Toetsing van de voorgenomen activiteiten aan het Besluit m.e.r.
- Toetsing of voor het bestemmingsplan / de bestemmingsplannen een passende beoordeling moet worden opgesteld in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998.

Besluit m.e.r.

In het Besluit m.e.r. zijn drempelwaarden opgenomen voor m.e.r.-plichtige en m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten. Bij deze drempelwaarden dient in acht genomen te worden dat het Besluit m.e.r. per 1 april 2011 is gewijzigd. De belangrijkste aanleidingen hiervoor zijn de modernisering van de m.e.r. wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009. Uit deze uitspraak volgt dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn om wel of geen m.e.r.- (beoordeling) uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit lijst C en D zit, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een gevoelig gebied ligt, zoals een natuurgebied. In deze situatie dient het bevoegd gezag zich er van te vergewissen dat er geen sprake is van belangrijke nadelige gevolgen door het uitvoeren van een zogenaamde vormvrije m.e.r.-beoordeling.

Passende beoordeling

M.e.r.-plicht voor plannen, in dit geval de te wijzigen bestemmingsplannen, kan ook voortkomen uit de Natuurbeschermingswet 1998 (Nb-wet). Indien voor een wettelijk of bestuursrechtelijk verplicht plan een passende beoordeling moet worden opgesteld, moet voor dat plan een m.e.r.-procedure worden doorlopen.

Relevantie

De aanleg van een transformatorstation wordt niet genoemd in lijst C ('Activiteiten, plannen en besluiten, ten aanzien waarvan het maken van een milieueffectrapportage verplicht is') en lijst D ('Activiteiten, plannen en besluiten, ten aanzien waarvan het maken van een m.e.r.-beoordelingsrapportage verplicht is') van het Besluit m.e.r. Een 150/20kV-transformatorstation is daarmee niet m.e.r.-(beoordelings)plichtig.

Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied "Abtskolk & De Putten" ligt op meer dan 10 kilometer afstand van de voorgenomen locatie voor het 150/20kV-transformatorstation. De afstand is voldoende groot om tijdelijke of permanente effecten vanwege licht, geluid, trilling of optische verstoring naar alle waarschijnlijkheid uit te sluiten. De ligging ten opzichte van de Natura 2000-gebieden vormt dan ook geen aanleiding voor het doorlopen van een m.e.r.-procedure.

Als gevolg van de inlissing van het station in de bestaande bovengrondse hoogspanningsverbinding ontstaat slechts een (zeer beperkte) feitelijke verandering in de hoogspanningsleiding. Dat maakt dat het aangrijpingspunt voor de besluitvorming de oprichting van het station blijft.

Omdat geen sprake is van een activiteit in de zin van een van de categorieën uit het Besluit m.e.r., hoeft niet nader te worden ingegaan op de "vergewisplicht" bij m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten, ook als de drempelwaarden uit kolom 2 niet worden overschreden.

Dit laat onverlet dat bij de besluitvorming over het station in het kader van de te verlenen omgevingsvergunning de ruimtelijke en milieu-effecten in beeld gebracht moeten worden. In dat kader wordt verder in dit hoofdstuk ingegaan op alle milieueffecten om te bekijken of er in deze situatie toch geen sprake is van belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu. Er zijn diverse

onderzoeken uitgevoerd en de conclusies van die onderzoeken zijn opgenomen in de ruimtelijke onderbouwing. Hieruit volgt dat er geen nadelige consequenties zijn.

4.2 Bodem

In verband met de voorgenomen bouwactiviteiten op de locatie dient inzicht te worden verkregen in de actuele milieuhygiënische kwaliteit van de bodem en daarmee aan te tonen dat op de locatie redelijkerwijs gesproken geen verontreinigde stoffen aanwezig zijn in de grond of het freatisch grondwater in gehalten boven de achtergrondwaarde.

Door Agel Adviseurs is in april 2011 een verkennend bodemonderzoek (zie bijlage 5) uitgevoerd naar de projectlocatie. Onderdeel van het verkennend bodemonderzoek is het verrichten van een vooronderzoek conform NEN 5725. Bij het vooronderzoek wordt informatie verzameld over het voormalig, huidige en toekomstige gebruik van de locatie. Volgens de beschikbare informatie hebben in het verleden geen activiteiten plaatsgevonden die kunnen duiden op de aanwezigheid van verontreinigde stoffen in de bodem, daarom is het onderzoek uitgevoerd volgens de NEN 5740 richtlijnen voor een niet-verdachte locatie.

De veldwerkzaamheden zijn gefaseerd uitgevoerd door Landview B.V. Allereerst is een verkennend bodemonderzoek verricht waarna later ook aanvullende onderzoeken zijn uitgevoerd. Uit het verkennend onderzoek blijkt dat in de onder- en bovengrond een licht verhoogd gehalte aan cadmium aanwezig. In het grondwater zijn maximaal licht verhoogde gehalten aan barium aangetoond. Verder is er sprake van een gedempte sloot waarbinnen verontreinigingen zijn aangetoond. Deze verontreiniging is in een aanvullend onderzoek verder onderzocht.

In het aanvullend onderzoek is het monster met de verontreiniging uitgesplitst en geanalyseerd op polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK) en minerale olie, om zodoende meer inzicht te krijgen in de locatie van de verontreiniging, en om uit te sluiten dat dit geen incidenteel verhoogde waarde betreft.

In de grond ter plaatse van de vermoedelijk gedempte sloot aan de noordzijde van het perceel is sprake van een overschrijding van de interventiewaarde voor minerale olie en PAK. Het bodemvolume verontreinigde grond met gehalten boven de interventiewaarde bedraagt circa 195 m³. In het bemonsterde grondwater komen enkele individuele PAK's licht verhoogd voor. Door de parameter naftaleen overschrijdt de somparameter PAK de interventiewaarde in het grondwater, maar met betrekking tot de minerale olie en vluchtige aromaten zijn geen gehalten boven de streefwaarden aangetoond.

Relevantie

Op de locatie komt een geval van ernstige bodemverontreiniging voor. In de beschikking met kenmerk 12-16057 verzonden d.d. 2 mei 2012 (zie bijlage 5) is besloten dat sprake is van een ernstig geval van bodemverontreiniging maar dat deze niet met spoed gesaneerd dient te worden. In overleg met de milieudienst van de gemeente Hollands Kroon en de provincie Noord-Holland is bepaald dat volstaan kan worden met een BUS-melding. Na goedkeuring van de BUS-melding dient de sanering binnen een jaar te zijn gestart. Daarom zal een BUS-melding worden ingediend kort voorafgaande aan de start van het project (en in ieder geval nadat de omgevingsvergunning is verleend). Aangezien de verontreiniging zich niet bevindt ter plaatse van de toekomstige bebouwing, vormt de verontreiniging geen belemmering voor de vergunningverlening.

4.3 Water

Water en ruimtelijke ordening zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Enerzijds is water één van de sturende principes in de ruimtelijke ordening en kan daarmee beperkingen opleggen aan het ruimtegebruik (waterberging). Anderzijds kunnen ontwikkelingen in het ruimtegebruik ongewenste effecten hebben op de waterhuishouding (vervuiling van het oppervlaktewater).

Sinds 1 november 2003 is het wettelijk geregeld dat in alle ruimtelijke plannen een watertoetsprocedure dient te worden doorlopen. Het doel van de Watertoets is in een vroeg

stadium waterhuishoudkundige doelstellingen zichtbaar te maken en evenwichtig mee te nemen bij ruimtelijke plannen. Er wordt met name ingegaan op de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding en de beschrijving van de maatregelen die worden getroffen. Voorliggende is de waterparagraaf voor de ruimtelijke onderbouwing. Het plangebied ligt in het beheersgebied van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier.

Relevante beleidsstukken op het gebied van water zijn het Provinciaal Waterplan van Noord-Holland², het Waterbeheersplan 2010-2015 van het Hoogheemraadschap Holland Noorderkwartier, het Nationaal Waterplan, het rapport Waterbeleid voor de 21ste eeuw, Nationaal Bestuursakkoord Water en de Europese Kaderrichtlijn Water. Belangrijkste gezamenlijke punt uit deze beleidsstukken is dat water een belangrijk sturend element is in de ruimtelijke ordening.

Europese kaderrichtlijn Water (KRW)

De KRW stelt eisen aan de chemische kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en de ecologische kwaliteit van oppervlaktewater. Waterschap en gemeenten leggen de KRW-maatregelen in bestuurlijke besluiten vast. De maatregelen zijn opgenomen in de "deelstroomgebiedsbeheersplannen". De KRW is vanaf 2000 in Europa van kracht en in 2005 geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving.

Van belang is dat bij initiatieven zoals de ontwikkeling van het 150/20kV-transformatorstation Zijdewind tenminste voldaan wordt aan het stand-still principe. Dit houdt in dat een ingreep (uitvoering van het ruimtelijk plan) de toestand van het watersysteem niet mag verslechteren.

Nationaal Bestuursakkoord Water

Het Nationaal Bestuursakkoord Water (hierna: NBW) is doorgevoerd in de provinciale en regionale beleidsplannen. Relevante aspecten uit het NBW zijn:

- Toepassen van de watertoets als procesinstrument op alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van de watertoets is waarborgen dat waterhuishoudkundige doelen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen.
- Toepassen van de trits vasthouden-bergen-afvoeren, met als eerste insteek het vasthouden van water.
- Toepassen van de trits schoon houden - zuiveren - schoon maken, met als eerste insteek het voorkomen van vermenging van schoon hemelwater van dakvlakken en afvalwater en het gebruik van bijvoorbeeld een bodempassage voor hemelwater van druk bereden straatvlakken.
- Wateropgave (de benodigde bergingscapaciteit voor het opvangen van pieken in neerslag) bepalen aan de hand van de NBW normen regionale wateroverlast. Voor stedelijk gebied geldt een norm van T=100 (bui die eens in de 100 jaar voorkomt). Voor glastuinbouw geldt een norm van T=50 (bui die eens in de 50 jaar voorkomt). En voor akkerbouw en grasland geldt respectievelijk T=25 en T=10.

Dit betekent voor het plangebied dat het afstromend hemelwater van het verhard oppervlak wordt geborgen, voordat het wordt afgevoerd naar oppervlaktewater. De ontwikkeling mag geen wateroverlast veroorzaken.

Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Acht bestaande wetten voor het waterbeheer in Nederland zijn vervangen door deze Waterwet en de zes verschillende vergunningen zijn opgenomen in één vergunning. De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening.

Een belangrijke verandering na het in werking treden van de Waterwet is de onderverdeling in het bevoegde gezag met betrekking tot directe en indirecte lozingen. Alle indirecte lozingen vallen

² Het Waterplan 'Beschermen, Benutten, Beleven en Beheren', vastgesteld op 16 november 2009 door Provinciale Staten, beschrijft de kaders voor waterbeheer in Noord-Holland. Binnen deze kaders treffen vooral waterschappen en gemeenten maatregelen om de burgers te beschermen tegen wateroverlast en watertekort en om de waterkwaliteit te verbeteren. De belangrijkste thema's zijn veiligheid, waterkwaliteit, waterkwantiteit, grondwater en de rol van de provincie.

onder het bevoegde gezag voor de Wet Milieubeheer (gemeente en provincie). Alle directe lozingen vallen onder het gezag van de Waterwet (waterschappen voor de regionale wateren en Rijkswaterstaat voor de rijkswateren). Een Watervergunning is nodig voor:

- Werken in, aan en in de nabijheid van oppervlaktewater (bijvoorbeeld leggen van kabels, verlagen maaiveld).
- Het onttrekken/(weer) lozen van grondwater tijdens bouwwerkzaamheden.
- Het lozen van regenwater van verhard dak- en terreinoppervlak 800 m² direct of via een retentie/infiltratievoorziening in oppervlaktewater.
- Werkzaamheden in of nabij waterkeringen.

Voor werkzaamheden in of nabij watergangen, het graven van een nieuwe sloot en voor de lozing van het afstromend hemelwater dient voor de ontwikkeling van het 150/20kV-transformatorstation een watervergunning te worden aangevraagd.

Provinciaal Waterplan Noord-Holland

Het Waterplan 'Beschermen, Benutten, Beleven en Beheren', vastgesteld op 16 november 2009 door Provinciale Staten, beschrijft de kaders voor waterbeheer in Noord-Holland. Binnen deze kaders treffen vooral waterschappen en gemeenten maatregelen om de burgers te beschermen tegen wateroverlast en watertekort en om de waterkwaliteit te verbeteren. De belangrijkste thema's zijn veiligheid, waterkwaliteit, waterkwantiteit, grondwater en de rol van de provincie.

Conform het waterplan liggen er geen waterparels, TOP-gebieden, primaire waterkeringen of grondwaterbeschermingsgebieden in de nabijheid van het plangebied.

Keur en Legger van het Hoogheemraadschap Holland Noorderkwartier

De regels voor het beheer, gebruik en onderhoud van waterstaatswerken zijn opgenomen in een speciale verordening van het hoogheemraadschap: de Keur. Een bijgeleverde legger bevat kaartmateriaal met beheersinformatie. Die legger bepaalt waar de geboden en verboden uit de keur van toepassing zijn.

De Waterwet en de Keur van het hoogheemraadschap zijn de basis voor de watervergunning. Beide bevatten regels met betrekking tot het watersysteem (inclusief grondwater en de waterbodem) en alles wat daarbij hoort, zoals kunstwerken en dijken. Bij werkzaamheden die in, op, onder of naast oppervlaktewaterlichamen en waterkeringen (dijken) worden uitgevoerd, dient altijd een watervergunning te worden aangevraagd bij het hoogheemraadschap.

Checklist watertoets

Het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier heeft een checklist opgesteld voor de belangrijke wateraspecten voor de watertoets. Plannen worden aan de van deze checklist getoetst.

Waterkwantiteit:

- Dempen = graven; 100% compensatie van gedempt oppervlaktewater binnen het plan- of peilgebied.
- Compensatie van toename verharding afhankelijk van o.a. de toelaatbare peilstijging, afvoercapaciteit en rioolstelsel.
- Waar mogelijk en wenselijk verbetering van de waterhuishouding in samenwerking met het hoogheemraadschap door realisatie van extra waterberging (evt. in combinatie met natuur, openbaar groen of recreatie).

Waterkwaliteit:

- Realisatie van doorspoelbaar watersysteem door:
 1. Ontsluiting van doodlopende watergangen en geen nieuwe doodlopende watergangen.
 2. Voorkomen van 'snipper-blauw' (vijvers met stilstaand water, geïsoleerde slootjes e.d.)
- Voorkomen van vervuiling van oppervlaktewater door:
 1. Het beperken van de toepassing van: koperen, loden of zinken dakbedekking; chemische onkruidbestrijdingsmiddelen; verduurzaamd hout als oeverbeschoeiing.
 2. Het zoveel mogelijk beperken van bladval in het oppervlaktewater.

- Voorkomen van directe afstroming van potentieel vervuild regenwater op het oppervlaktewater.
- Waar mogelijk aanleg van natuurvriendelijke oevers (zoals plasbermen en rietoevers). Dit kan extra waterberging opleveren.

Waterkeringen:

- Rekening houden met een vrijwaringzone langs een waterkering:
 1. Primaire waterkeringen: 100 meter uit teen van de waterkering.
 2. Regionale keringen: 50 meter uit teen van de waterkering.
 3. Rekening houden met max. verkeersbelasting.

Afvalwaterketen:

- Afkoppelen/niet aankoppelen van verhard oppervlak.
- Aangeven of en hoe een toename van het (vuilwater) aanbod in het riool wordt verwerkt.
- In nieuwe gebieden geen regenwater naar de rioolwaterzuivering, maar naar het oppervlaktewater afvoeren of infiltreren.

Beheer en onderhoud nieuw oppervlaktewater:

- Watergangen en kunstwerken zodanig dimensioneren dat deze door het hoogheemraadschap varend kunnen worden onderhouden (in de regel geldt dat sloten met een breedte van minimaal 6 meter en een diepte van 1 meter hieraan voldoen).

Indien geen varend onderhoud mogelijk of wenselijk is, rekening houden met een of twee onderhoudsstroken (ongeveer 5 meter breed) langs watergangen. Oppervlaktewater binnen nieuwe stedelijke gebieden kan in onderhoud worden overgenomen door het hoogheemraadschap. Hierover moeten in een vroeg stadium van de planvorming afspraken worden gemaakt.

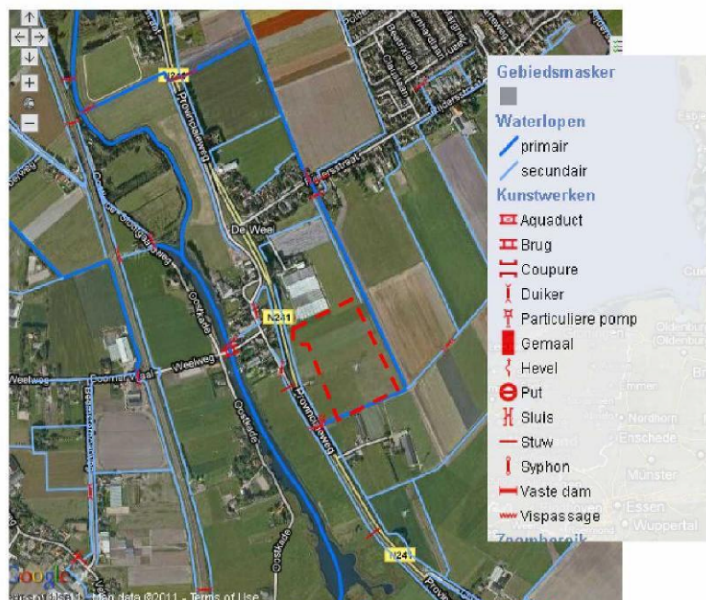
Huidige waterhuishoudkundige situatie

Algemeen

Het plangebied is gelegen in het buitengebied van de gemeente Niedorp. De planlocatie is in thans geheel onverhard. Het gebruik is agrarisch. De waterhuishouding is hierop afgestemd. In het plangebied is geen sprake van enige wateroverlast.

Oppervlaktewater

Rondom het plangebied zijn oppervlaktewateren aanwezig. Op onderstaande uitsnede van de leggerkaart van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier is zijn de watergangen rondom het plangebied weergegeven. De omliggende watergangen rondom de locatie blijven in tact. Voor de ontsluiting zal de watergang langs de N241 worden gekruist. Hiervoor is afstemming met de waterbeheerder vereist.

Uitsnede leggerkaart Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier

Relevantie

In het kader van het ruimtelijk plan zal de verharding toenemen met 7695 m², bestaande uit dakoppervlak en verhardingen. Het overige deel van het plangebied wordt ingevuld met grastegels, welke als onverhard kunnen worden beschouwd. Als onderdeel van het plan zal aan de westzijde van het station een nieuwe watergang worden aangelegd. De omvang hiervan (circa 10 % van de toename in verhardingen) zal voldoende zijn om te voorzien in de benodigde compensatie voor nieuwe verharde oppervlakken. Er vindt indirecte afwatering plaats.

HHNK wijst erop dat er in eerste instantie moet worden ingezet op compensatie binnen het peilgebied waar ook de daadwerkelijke demping heeft plaatsgevonden. Pas als blijkt dat compensatie in hetzelfde peilgebied niet mogelijk is kan in samenspraak met het hoogheemraadschap worden uitgeweken naar een lager gelegen peilgebied.

Uit de voorontwerp ruimtelijke onderbouwing is gebleken dat de sloot, die ter compensatie van de verhardingstoename en eventuele demping wordt gerealiseerd, aan de noordkant doodloopt. Geadviseerd wordt door HHNK het doodlopende einde van deze sloot alsnog in open verbinding te stellen met het omringende watersysteem (bijvoorbeeld de wegsloot langs de Provincialeweg (N241)).

Verder geeft het HHNK aan dat uitgangspunt van het HHNK is dat 'halfverharding' wordt meegerekend als 50% verhard oppervlak. Indien aantoonbaar is dat het toepassen van halfverharding (in dit geval grastegels) niet leidt tot een versnelde afvoer op het oppervlaktewater dan kan worden besloten om de grastegels niet tot het verhard oppervlak te rekenen waarvoor gecompenseerd dient te worden. De tekst van deze waterparagraaf is hierop aangepast.

Overigens bedraagt de compensatiegraad inderdaad 10 %.

Voor het uitvoeren van werkzaamheden in, onder, langs, op, bij of aan open water, waterkeringen en wegen in het beheer van het hoogheemraadschap en het aanleggen van >800 m² verharding een watervergunning of ontheffing van het hoogheemraadschap nodig. Deze wordt aangevraagd.

De volledige ruimtelijke onderbouwing is voorgelegd aan het waterschap. De eerdere opmerkingen van het waterschap zijn reeds in het bovenstaande verwerkt.

4.4 Archeologie

De archeologische verwachting wordt bepaald op basis van de provinciale cultuurhistorische kaart (CHW) of de vigerende Indicatieve Kaart voor Archeologische Waarden (IKAW). Een dergelijke verwachting is opgesteld op basis van de geologische, geomorfologische en bodemkundige situatie van het plangebied alsmede de resultaten van eerder in de omgeving in het plangebied uitgevoerde archeologische onderzoeken. De Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA) schrijft voor welk soort onderzoek moet worden uitgevoerd op grond van een specifieke archeologische verwachting. Uit de IKAW blijkt dat voor het gebied een middelhoge archeologische verwachting geldt. Nader archeologisch onderzoek van het gebied is nodig.

Het archeologisch onderzoek bestaat uit een bureauonderzoek en een Inventariserend Veldonderzoek. Tijdens het inventariserend onderzoek wordt de gespecificeerde verwachting gecontroleerd en inzicht verkregen in de aanwezigheid van mogelijke verstoringen in de bodem.

In opdracht van Agel Adviseurs BV heeft archeologisch onderzoeksbureau IDDS Archeologie in april 2011 een archeologisch bureauonderzoek en een inventariserend veldonderzoek (ivo) uitgevoerd op de projectlocatie (zie bijlage 7).

Op basis van de bodemkaart werden verschillende bodemeenheden verwacht binnen het plangebied, bestaande uit tuineerdgronden, kalkrijke leek-/ woudeerdgronden en kalkrijke poldervaaggronden. Uit het veldonderzoek is gebleken dat alleen kalkrijke poldervaaggronden in de boringen zijn aangetroffen.

In het plangebied worden in de top van het veen archeologische resten verwacht uit de periode vanaf de vroege Middeleeuwen. Uit het veldonderzoek is naar voren gekomen dat er waarschijnlijk geen veen in het gebied aanwezig is. Het gebied is mogelijkverwilt geraakt. Door de mogelijke vervening zijn eventueel aanwezige archeologische resten verwijderd geraakt. In de bodem zijn tegenwoordig alleen nog lagunaire afzettingen aanwezig waarin waarschijnlijk geen archeologische resten aanwezig zijn. Er zijn ook geen archeologische resten aangetroffen en een archeologisch vervolgonderzoek is niet nodig.

Relevantie

Aangezien er geen archeologische waarden in het projectgebied worden verwacht zullen de voorgenomen graafwerkzaamheden niet zorgen voor een verstoring van archeologische waarden. Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de realisatie van het transformatorstation. Mochten er desondanks archeologische resten worden gevonden tijdens de werkzaamheden dan wordt hiervan melding gedaan bij het bevoegd gezag.

4.5 Ecologie

Algemeen

De bescherming van de natuur is in Nederland vastgelegd in respectievelijk de Natuurbeschermingswet 1998 en de Flora- en faunawet.

De *Natuurbeschermingswet* heeft onder andere betrekking op de Natura-2000-gebieden, EHS-gebieden en Beschermde natuurmonumenten.

In de Nota Ruimte zijn gebieden aangewezen die deel uitmaken van de Ecologische Hoofdstructuur. Ruimtelijke ontwikkelingen die effecten hebben op de vastgestelde natuurwaarden van deze gebieden, zijn in beginsel niet toegestaan. Indien er een kans bestaat dat effecten zullen optreden, dienen deze vooraf in kaart gebracht en beoordeeld te worden.

In april 2002 is de Flora- en faunawet (Ff-wet) in werking getreden. In deze wet zijn de onderdelen uit de Europese Habitatrichtlijn en de Vogelrichtlijn die de bescherming van soorten betreft geïmplementeerd. Op basis van de Flora- en Faunawet is het een vereiste om inzicht te verkrijgen in de effecten van een voorgenomen ruimtelijke ingreep op wettelijk beschermde planten en

dieren. De Flora- en faunawet heeft betrekking op alle in Nederland in het wild voorkomende zoogdieren, (trek) vogels, reptielen en amfibieën, op een aantal vissen, libellen en vlinders, op enkele bijzondere en min of meer zeldzame ongewervelde diersoorten (uit de groepen kevers, mieren, schelp- en schaaldieren) en op een honderdtal vaatplanten.

Indien er een kans bestaat dat effecten zullen optreden, dienen deze vooraf in kaart gebracht en beoordeeld te worden. Bij ruimtelijke ontwikkelingen hoeft echter alleen rekening gehouden te worden met de juridisch zwaarder beschermde soorten uit 'tabel 2' en 'tabel 3' van de Flora- en faunawet en met vogels. Voor deze soorten moet een ontheffing worden aangevraagd wanneer een ruimtelijke ontwikkeling leidt tot schade aan de soort of verstoring van leefgebied. Voor soorten van 'tabel 3' en vogels geldt hierbij een strenger afwegingskader dan voor soorten van 'tabel 2'. Voor soorten van 'tabel 2' en vogels geldt bovendien dat een ontheffing niet nodig is wanneer gewerkt wordt conform een door het bevoegd gezag goedgekeurde gedragscode. Daarnaast geldt voor alle in het wild levende planten en dieren de Zorgplicht. Dit houdt in dat handelingen die niet noodzakelijk verband houden met het beoogde doel, maar nadelig zijn voor de flora en fauna achterwege moeten blijven.

Onderzoek

Door uitvoering van een quickscan (de resultaten hiervan zijn ingevoegd in deze ruimtelijke onderbouwing) zijn de gevolgen van de ruimtelijke ingreep op de aanwezige natuurwaarden getoetst conform 'Wijziging beoordeling ontheffing Flora- en faunawet bij ruimtelijke ingrepen' d.d. september 2009 van het voormalige ministerie van LNV. Het doel van dit onderzoek is een beeld te krijgen van de gebiedskenmerken, het grondgebruik en de mogelijke natuurwaarden binnen het plangebied.

Om een beeld te verkrijgen van de natuurwaarden op de locatie is op 3 mei 2011 een veldbezoek gebracht aan de planlocatie. Het doel van dit verkennende terreinbezoek was een beeld te krijgen van de gebiedskenmerken, het grondgebruik en de mogelijke natuurwaarden binnen het plangebied. Mogelijke verblijfplaatsen en sporen van dieren zijn onderzocht. Naast een veldbezoek is een bronnenonderzoek gedaan. Voor dit bronnenonderzoek is gebruik gemaakt van vrij beschikbare gegevens. Aan de hand van de voorlopige ontwerp-tekening en het uitgevoerde onderzoek wordt een effectinschatting gemaakt van de effecten van de ruimtelijke ontwikkeling op beschermde natuurwaarden. Dit wordt meegenomen in de advisering voor de voorgenomen ontwikkeling.

Natuurbeschermingswet 1998: Uit het onderzoek is ten aanzien van de Natuurbeschermingswet 1998 het volgende gebleken. Het plangebied ligt ver buiten de invloedssfeer van door de Natuurbeschermingswet beschermde gebieden. De dichtstbijzijnde wettelijk beschermde gebieden, liggen op meer dan 10 km afstand van het plangebied. Vanuit het plan hoeft daarom geen rekening gehouden te worden met wettelijke gebiedsbescherming.

Ecologische Hoofdstructuur: Het projectgebied valt ook buiten de door de Provincie Noord-Holland aangewezen natuurgebieden van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het dichtst bijzijnde EHS-gebied is het natuurgebied Boomerwaal dat op circa 135 meter afstand van het transformatorstation ligt met daartussen de provinciale weg N241. EHS-gebieden hebben geen externe werking. Vanuit provinciaal beleid hoeft er daarom geen rekening te worden gehouden met planologische bescherming van natuurwaarden.

Meer specifiek geldt voor de flora- en fauna dat tijdens het veldbezoek in het plangebied geen beschermde of bedreigde plantensoorten waargenomen zijn. In de planvorming hoeft daarom geen rekening gehouden te worden met beschermde plantensoorten. Het grasland heeft echter wel een hoge ecologische waarde voor vogels en kleine zoogdiersoorten.

Daarnaast zijn in het plangebied, behalve holletjes van muizen, tijdens het veldbezoek geen sporen van beschermde diersoorten waargenomen. Behalve muizen kunnen enkele algemeen beschermde diersoorten van beschermingsniveau 1, zoals het konijn en de mol, op enige wijze in het gebied voorkomen. Voor deze soorten geldt een algemene vrijstelling van de Flora- en faunawet bij ruimtelijke ontwikkelingen. Op basis van algemene verspreidingsgegevens en habitatvoorkeur is het voorkomen van strenger beschermde grondgebonden soorten op deze locatie redelijkerwijs uit te sluiten. In en rondom het plangebied zijn geen potentiële verblijfplaatsen voor vleermuizen aanwezig, daarnaast maakt het plangebied geen deel uit van

een lijnstructuur waar als vliegroute van gebuikt gemaakt kan worden door vleermuizen. Het gebied is door de omvang en openheid mogelijk wel geschikt als foerageergebied voor vleermuizen. Hiernaar is geen vervolgonderzoek nodig.

In en rondom het plangebied zijn verder geen soorten met jaarrond beschermde nestplaatsen volgens de 'Aangepaste lijst jaarrond beschermde vogelnesten' van het voormalige Ministerie van LNV (2009) aangetroffen. In het hoogstaande gras kunnen grondbroedende vogelsoorten (bijvoorbeeld patrijs) broeden. De vogelnesten waar het om gaat zijn uitsluitend beschermd gedurende de periode dat deze nesten in gebruik zijn, dat wil zeggen de broed- en nestperiode. Het is in de praktijk niet mogelijk om een ontheffing te verkrijgen voor het verwijderen of verstoren van deze nesten in deze periode. Het is aan te bevelen om de beplanting weg te halen in de periode dat de kans op broedende vogels het kleinst is. Dit is het geval van september tot maart. Indien dit niet mogelijk is, is het nodig om voorafgaand aan de werkzaamheden het terrein te laten controleren op aanwezige broedvogels. Wanneer dan geen vogels op het terrein nestelen, kan alsnog begonnen worden met de ingreep. Een ontheffing voor vogels is in dit geval niet nodig.

Het voorkomen van vissen in het plangebied is uit te sluiten vanwege het ontbreken van water. Als landbiotoop voor amfibieën en reptielen heeft het plangebied een marginale functie, het is mogelijk dat ze schuilgelegenheid vinden in het hogere gras. Het maaien van het terrein van de planlocatie dient bij voorkeur plaats te vinden buiten de voor de meeste soorten geschikte perioden; daarbij dient in een richting op gewerkt te worden om te zorgen dat eventueel aanwezige diersoorten kunnen vluchten.

Voor beschermde ongewervelde soorten heeft het plangebied echter weinig waarde vanwege het ontbreken van geschikte biotopen. Negatieve effecten op deze soortgroepen zijn derhalve redelijkerwijs uit te sluiten.

Relevantie

Op grond van het voorgaande kan worden vastgesteld dat er geen ecologische belemmeringen bestaan tegen de bouw van het transformatorstation. Het gebied is wel een hoogwaardige habitat voor kleine zoogdiersoorten en vogels. Er is echter geen aanleiding gevonden voor het uitvoeren van een vervolgonderzoek.

Omdat het is in de praktijk niet mogelijk is om een ontheffing te verkrijgen voor het verwijderen of verstoren van vogelnesten in de broed- en nestperiode, is het aan te bevelen om de beplanting weg te halen in de periode dat de kans op broedende vogels het kleinst is. Dit is het geval in de periode van september tot maart. Indien dit niet mogelijk is, is het nodig om voorafgaand aan de werkzaamheden het terrein te laten controleren op aanwezige broedvogels. Wanneer dan geen vogels op het terrein nestelen, kan alsnog begonnen worden met de ingreep. Een ontheffing voor vogels is in dit geval niet nodig.

Omdat het hoogstaande gras legio aan schuilmogelijkheden biedt voor verschillende soorten is het aan te bevelen om het maaien van het terrein ten behoeve van de ruimtelijke ontwikkeling van de planlocatie plaats te laten vinden buiten de voor de meeste soorten geschikte perioden; daarbij dient in één richting gewerkt te worden om te zorgen dat eventueel aanwezige diersoorten kunnen vluchten.

Deze conclusie en het advies worden ingepland bij de werkzaamheden.

Overigens heeft TenneT een gedragscode ingediend bij het bevoegd gezag alsook een algemene ontheffing voor vogels. Dit besluit is inmiddels genomen en gepubliceerd. Voor zover mogelijk en relevant voor dit project wordt hiervan gebruik gemaakt.

Tot slot is voorafgaande aan het moment van het verlenen van de vergunning op basis van de Nationale Databank Flora en Fauna een quick scan gedaan mbt de aanwezige flora en fauna. Gebleken is dat de laatste 5 jaren er in het gebied (perceelgrens locatie 4) geen waarnemingen zijn gemeld.

4.6 Geluid

Wabo

Op grond van de Wabo zijn bepaalde inrichtingen vergunningplichtig voor het milieugedeelte. In een dergelijke vergunning kunnen bepalingen worden opgenomen om geluidhinder te beperken. Het nu voorziene 150/20kV-transformatorstation heeft een vermogen van minder dan 200 MVA en is daardoor niet vergunningplichtig op grond van de Wabo. Wel dient het station te voldoen aan de geluidvoorschriften van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (BARIM, ofwel Activiteitenbesluit). Hiertoe wordt gelijktijdig met de indiening van een aanvraag om een omgevingsvergunning een melding gedaan. De inrichting is hierdoor eveneens geen zoneringsplichtige inrichting.

VNG brochure Bedrijven en milieuzonering

Een elektriciteitsdistributiebedrijven, met transformatorvermogen 200-1000 MVA wordt volgens de VNG-publicatie Bedrijven en milieuzonering ingedeeld bij milieucategorie 4.2 met een gewenste grootste afstand tot milieugevoelige functies van 300 meter. Bepalend is daarbij het aspect geluid. Elektriciteitsbedrijven met een transformatorvermogen van 100 - 200 MVA vallen in een andere klasse. Deze zijn ingedeeld bij milieucategorie 3.2. De grootste afstand bedraagt hierbij 100 m voor het aspect geluid. Het te realiseren station valt in de milieucategorie 3.2. De grootste afstand bedraagt aldus 100 m voor het aspect geluid.

De VNG-publicatie geeft echter richtlijnen aan. Van deze richtlijnen mag gemotiveerd worden afgeweken. Gangbaar is daarbij dat niet meer dan een niveau lager dan voorgeschreven wordt gehanteerd indien de aard van de omgeving daar aanleiding toe geeft. Indien bijvoorbeeld sprake is van een gebied met een gemengde functie (en niet van een zogenaamde rustige woonbuurt) mag in plaats van 100 meter een afstand van 50 meter worden gehanteerd. Bepalend is de afstand van de grens van de inrichting ten opzichte van de gevel van de dichtstbijzijnde woning. Indien sprake is van een kortere afstand dan 100 meter, dient uit akoestisch onderzoek te blijken dat deze kortere afstand aanvaardbaar is. Akoestisch onderzoek moet dan aangeven dat voldaan kan worden aan de grenswaarden zoals opgenomen in de Wet geluidhinder.

Wet Geluidhinder

Bij vaststelling of herziening van een bestemmingsplan is het conform de Wet geluidhinder (Wgh) noodzakelijk dat er aandacht wordt besteed aan de akoestische situatie. Per 1 januari 2007 is de Wijzigingswet Wet Geluidhinder in werking getreden. Als een geluidszone geheel of gedeeltelijk binnen het plangebied valt, moet bij de voorbereiding van een bestemmingsplan akoestisch onderzoek worden verricht naar de geluidsbelasting op woningen en andere geluidsgevoelige bestemmingen binnen die geluidszone (artikel 77 Wgh).

Onderzoek

Peutz BV heeft onderzoek verricht naar de akoestische gevolgen voor de realisatie van het transformatorstation op locatie 4 (bijlage 8).

In het onderzoek zijn 2 (maximale) bedrijfssituaties gezien:

- 1 trafo in bedrijf bij 100% belasting (de tweede transformator staat dan standby);
- beide transformatoren in bedrijf bij 50% belasting.

Ten aanzien van de optredende 'maximale geluidniveaus' (piekgeluiden) is het schakelen met de vermogensschakelaars van belang. In de 'representatieve bedrijfssituatie' zal normaliter alleen tijdens onderhoud (in de dagperiode) worden geschakeld. In de avond- en nachtperiode vindt het schakelen alleen plaats bij storingen of calamiteiten.

Uit de berekeningen volgt dat ter plaatse van de nabij gesitueerde woningen de optredende langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus L_{Ar,LT} vanwege het 150/20 kV-station De Weel ten hoogste 26 dB(A) zullen bedragen in de dagperiode (beoordelingshoogte 1,5 m), inclusief toeslag K1.

In de avond- en nachtperiode bedraagt het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ten hoogste 29 dB(A) (beoordelingshoogte 5 m), inclusief K1. De hoogste waarden treden op ter plaatse van de posities 2 en 3 (woningen Provincialeweg 4 en 6) in de situatie met trafo 1 op 100% belasting in bedrijf. Vastgesteld wordt dat in alle beschouwde bedrijfssituaties ruimschoots wordt voldaan aan de toepasselijke grenswaarden (t.w. 50, 45 en 40 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond en nachtperiode).

Gelet op de zeer lage berekende geluidniveaus is het overigens zeer onwaarschijnlijk dat het geluid ter plaatse van de woningen als tonaal kan worden aangemerkt. In dat geval zou er geen toeslag K1 in rekening dienen te worden gebracht.

Uit de rekenresultaten blijkt dat als gevolg van de vermogensschakelaars nabij woningen maximale geluidniveaus L_{Amax} kunnen optreden tot circa 58 dB(A) in de dagperiode (beoordelingshoogte 1,5 m). In de avond- en de nachtperiode worden niveaus berekend tot 60 dB(A) (beoordelingshoogte 5 m). De berekende maximale geluidniveaus in de avond- en nachtperiode vallen overigens niet onder de 'representatieve bedrijfssituatie'.

De hoogste waarden treden op ter plaatse van positie 2 (woning Provincialeweg 4). Vastgesteld wordt dat ook voor wat betreft de maximale geluidniveaus L_{Amax} ruimschoots wordt voldaan aan de toepasselijke grenswaarden in het Activiteitenbesluit (t.w. 70, 65 en 60 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode).

Relevantie

De realisatie van het 150/20kV transformatorstation is vanuit akoestisch oogpunt aanvaardbaar.

4.7 Lucht

Wet Milieubeheer

De hoofdlijnen voor regelgeving rondom luchtkwaliteitseisen staan beschreven in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5 Wm). Artikel 5.16 Wm (lid 1) geeft weer, onder welke voorwaarden bestuursorganen bepaalde bevoegdheden (uit lid 2) mogen uitoefenen. Als aan minimaal één van de volgende voorwaarden wordt voldaan, vormen luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering voor het uitoefenen van de bevoegdheid:

- er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project leidt – al dan niet per saldo – niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- een project draagt 'niet in betekenende mate' (NIBM) bij aan de luchtverontreiniging;
- een project past binnen het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM. Het begrip 'niet in betekenende mate' is gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor NO₂ en fijn stof (PM₁₀). In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Ook als het bevoegd gezag op een andere wijze, bijvoorbeeld door berekeningen, aannemelijk kan maken dat het geplande project NIBM bijdraagt, kan toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit achterwege blijven.

Relevantie

Het beoogde transformatorstation heeft geen verkeersaantrekkende werking. Afgezien van de enkele controle en onderhoudsbezoeken per jaar is het station onbemand. Om die reden heeft de bouw van het transformatorstation geen significante negatieve effecten op de verkeerssituatie ter plaatse en speelt het aspect luchtkwaliteit geen rol bij de realisatie (emissie neutraal).

4.8 Externe veiligheid

Beleidskader

Het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen is het wettelijk kader waarin (afstands)normen worden gesteld met betrekking tot risicovolle inrichtingen. Met name de relatie met risicogevoelige objecten in de omgeving is daarbij van belang. Doel is te voorkomen dat personen die permanent op een plaats verblijven een onevenredig groot risico lopen als gevolg van een ramp met een risicobron.

Voor transport van gevaarlijke stoffen is met name de Wet vervoer gevaarlijke stoffen relevant. Medio 2014 wordt het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev) vastgesteld waarmee het verplicht wordt transportroutes waarlangs gevaarlijke stoffen worden vervoerd vast te leggen in het bestemmingsplan. Verder is het Besluit externe veiligheid buisleidingen van belang (Bevb).

Ten aanzien van windturbines is het Handboek Risicozonering Windturbines (2013) een goede praktijkrichtlijn voor de inschatting van de risico's. Het besluit onderscheidt twee categorieën risicogevoelige objecten, namelijk kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten. Bij kwetsbare objecten kan bijvoorbeeld worden gedacht aan woningen, ziekenhuizen, verpleeghuizen, scholen, kinderopvang, grote kantoren, hotels en winkelcomplexen en grote kampeer- en recreatieterrains. Beperkt kwetsbare objecten zijn volgens het besluit verspreid liggende woningen, dienstwoningen van derden, kleinere kantoren, hotels, winkels, bedrijfsgebouwen, sporthallen, zwembaden, overige sport- en kampeerterrains en objecten van hoge infrastructurele waarde zoals elektriciteitscentrales.

Er worden daarnaast twee vormen van risico onderscheiden: plaatsgebonden risico en groepsgebonden risico. Het plaatsgebonden risico (PR) is een maat voor het overlijdensrisico op een bepaalde plaats waarbij het niet van belang is of op die plaats daadwerkelijk een persoon aanwezig is. De grenswaarde voor kwetsbare objecten is 10^{-6} per jaar. Voor beperkt kwetsbare objecten wordt dit als richtwaarde gehanteerd. Het groepsrisico (GR) is een maat voor het overlijdensrisico voor een groep personen in een bepaald gebied als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting en van een ongeval in die inrichting, waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

Onderzoek

Inrichtingen

Het 150/20kV-transformatorstation is geen risicovolle inrichting zoals bedoeld in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Daarnaast is het transformatorstation geen BRZO (Besluit Risico's Zware Ongevallen 1999)- of VR (Veiligheidsrapport)-plichtig bedrijf. Dit betekent dat de veiligheidsrisico's voor de omgeving (ook in termen van risicobeheersing) zeer klein zijn.

Het 150/20kV-transformatorstation heeft conform de VNG Brochure Bedrijven en Milieuzonering een richtafstand van 50 meter voor gevaar. Binnen 50 meter van het transformatorstation zijn geen gevoelige functies gelegen.

Daarnaast geldt dat bij calamiteiten direct melding plaatsvindt aan het bedrijfsvoeringcentrum van TenneT/Liander waar de bedrijfstoestand van het transformatorstation continu bewaakt wordt. De desbetreffende installatie wordt onmiddellijk automatisch buiten bedrijf gesteld. Bij calamiteiten zullen geen noemenswaardige veiligheidseffecten buiten de inrichting ontstaan. De afstanden tussen de installaties, de gebouwen en de buitenzijde van de inrichting en dichtstbijzijnde aangrenzende bebouwing zijn daarvoor te groot.

Op grond van het voorgaande kan geconcludeerd worden dat het transformatorstation geen noemenswaardig veiligheidsrisico voor zijn omgeving vormt.

Vervoer gevaarlijke stoffen

Beleidsvisie Externe Veiligheid 2012-2015

In deze beleidsvisie is een beeld geschetst hoe de gemeente Hollands Kroon wil omgaan met externe veiligheid. Er zijn vier primaire doelen gesteld.

- Voldoen aan wettelijke bepalingen;
- De gevolgen van incidenten beperken tot een algemeen aanvaard niveau;
- Het ontstaan van nieuwe conflicterende situaties voorkomen;

- Het vastleggen van een lokaal vastgesteld ambitieniveau.

Gebiedsgericht beleid wegtransport

De provinciale wegen door de gemeente Hollands Kroon worden beschouwd als belangrijke transportaders waarover gevaarlijke stoffen mogen worden vervoerd. Dat betekent dat aan weerszijden van deze provinciale wegen een veiligheidszone van 200 meter vanaf de kant van de weg wordt aangehouden. Dit is het effectgebied vanaf de weg. Binnen deze zone verdient het de voorkeur geen nieuwbouw van kwetsbare objecten plaats te laten vinden. Een mogelijkheid voor gemeenten om de risico's van het transport van gevaarlijke stoffen over de weg aan te pakken is het transport te routeren. Routeren houdt in dat wegen worden aangewezen waarover routeplichtige stoffen uitsluitend mogen worden vervoerd. Vervoerders van routeplichtige stoffen zijn verplicht zich aan de routing te houden. Er is momenteel geen route vervoer gevaarlijke stoffen aangewezen binnen de gemeente.

Gezien het bescheiden risicoprofiel van de gemeente Hollands Kroon biedt het wettelijke kader, zoals de Wet vervoer gevaarlijke stoffen (Wvgs), voldoende basis. Hierin staat dat transporteurs van gevaarlijke stoffen vanaf een Rijksweg of aangewezen provinciale weg de kortste weg moeten nemen naar een bestemming binnen de bebouwde kom.

Het beleid en de ligging van de provinciale weg hebben geen invloed op het station.

Transport van gevaarlijke stoffen over het spoor

De spoorlijn is op een dermate grote afstand gelegen dat daarvan geen invloed wordt ondervonden.

Transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen

In het plangebied liggen geen hogedruk aardgastransportleidingen.

Relevantie

Gelet op de bovenstaande bevindingen kan worden opgemerkt dat het voornemen vanuit het aspect externe veiligheid planologisch aanvaardbaar is. Dit is door de Veiligheidsregio Noord-Holland-Noord bij brief van 30 januari 2014 schriftelijk bevestigd.

4.9 Elektromagnetische velden

Algemeen

De nota 'Nuchter omgaan met risico's' gaat in op het voorzorgsbeginsel. Het voorzorgsbeginsel houdt kort gezegd in dat, wanneer een activiteit potentieel schadelijke effecten kan hebben, maatregelen ter voorkoming of beperking van die potentiële effecten niet achterwege mogen worden gelaten op de enkele grond, dat wetenschappelijk onzeker is of die effectendaadwerkelijk zullen optreden.

Met betrekking tot de magneetvelden in relatie met bovengrondse hoogspanningslijnen is de nota nader ingevuld in de brief met betrekking tot hoogspanningslijnen van de toenmalige Staatssecretaris van VROM van 3 oktober 2005. Deze brief bevat een advies aan onder meer gemeenten en beheerders van het hoogspanningsnet. Het advies is gebaseerd op de beschikbare wetenschappelijke informatie en het voorzorgsbeginsel.

Het advies is van toepassing op, zoals dat toen heette, de vaststelling van streek- en bestemmingsplannen en van de tracés van bovengrondse hoogspanningslijnen, dan wel bij wijzigingen in bestaande plannen of van bestaan de hoogspanningslijnen, en geeft aan zo veel als redelijkerwijs mogelijk is te vermijden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen langdurig verblijven in het gebied rond bovengrondse hoogspanningslijnen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0.4 microtesla (de magneetveldzone).

Naar aanleiding van concrete vragen van gemeenten, provincies en netbeheerders en enkele rechterlijke uitspraken, heeft de toenmalige Minister van VROM bij brief van 4 november 2008 het

advies van 3 oktober 2005 verduidelijkt. Enkele definities van begrippen als een 'langdurig verblijf' en 'gevoelige bestemmingen' zijn nader verduidelijkt. Tot een 'langdurig verblijf' wordt gerekend een verblijf van minimaal 14-18 uur per dag gedurende minimaal een jaar. Tot de 'gevoelige bestemmingen' worden gerekend woningen, scholen, crèches en kinderopvangplaatsen met bijbehorende erven en buitenspeelruimten. Daarnaast wordt dieper ingegaan op de betekenis van het voorzorgsbeginsel als basis voor het beleid. De brief is mede gebaseerd op een advies van de Gezondheidsraad van 21 februari 2008.

Het advies van de toenmalige Staatssecretaris van VROM is alleen van toepassing op bovengrondse hoogspanningsverbindingen vanaf 50 kV en is niet van toepassing op transformatorstations en ondergrondse kabelverbindingen. Desondanks is in dit plan aandacht besteed aan dit onderwerp en is onderzocht en wordt aangegeven waar in dit concrete geval de magneetveldzone van 0,4 microtesla ligt.

Onderzoek

Ondanks dat het hoogspanningslijnenbeleid van de rijksoverheid met betrekking tot magnetische velden (en de daarbij horende handreiking van het RIVM voor het berekenen van de breedte van de specifieke magneetveldzone) uitsluitend van toepassing is op bovengrondse hoogspanningslijnen is de magneetveldzone berekend voor het transformatorstation.

Bij deze berekening is gebruik gemaakt van de notitie 'Afspraken over de berekening van de "magneetveldzone" bij ondergrondse kabels en hoogspanningsstations behorende tot de Randstad 380 kV verbinding'. De rekenmethodiek zoals vastgelegd in de genoemde notitie is hier gehanteerd voor het 150kV-deel van het transformatorstation. Voor middenspanning zoals het 20 kV deel van het transformatorstation bestaat geen rekenmethodiek met betrekking tot magneetvelden.

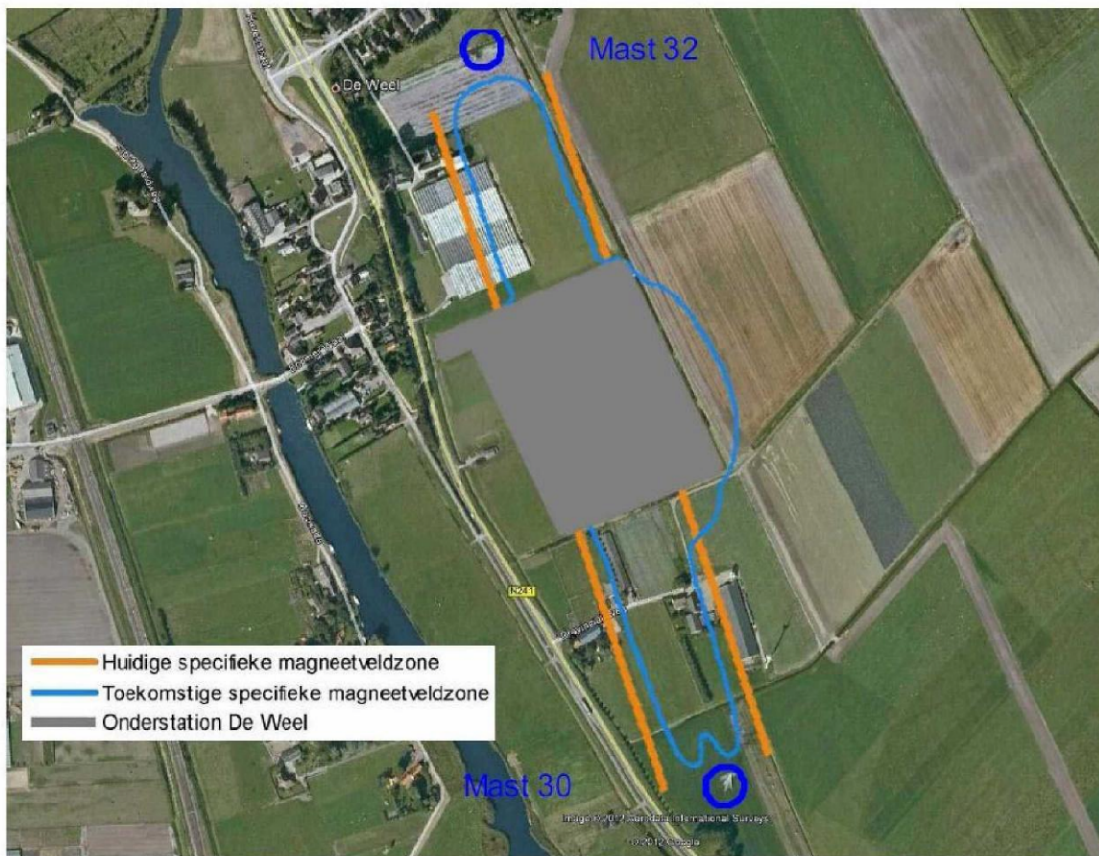
Voor deze ruimtelijke onderbouwing is een onderzoek uitgevoerd voor locatie 4. Het onderzoek voor locatie 4 is door de GGD en het RIVM getoetst. Het onderzoek en het advies van de GGD en het RIVM zijn als bijlage 9 toegevoegd aan deze ruimtelijke onderbouwing. Hieronder is de conclusie van het onderzoek ingevoegd.

In het rapport van 2012 is één magneetveldzone bepaald voor het gehele transformatorstation. De doelstelling van dat rapport was tweeledig, namelijk:

1. Inzicht geven in de ligging van de magneetveldzone (0.4 μ T jaargemiddelde) rondom het transformatorstation conform het hoogspanningslijnenbeleid.
2. Toetsen of de 100 μ T piek waarde van het magneetveld van het gehele transformatorstation (150kV en 20kV) conform ICNIRP binnen de erfgrens van het transformatorstation valt.

Uit het onderzoek blijkt dat de toekomstige magneetveldzone van het nieuwe transformatorstation (0.4 μ T jaargemiddelde) aan de oostzijde van het transformatorstation buiten de huidige specifieke magneetveldzone van de bestaande lijn valt. Uit de plankaart blijkt dat er zich juist aan die zijde geen gevoelige bestemmingen bevinden. Aan de noord en zuidzijde van het transformatorstation ter hoogte van de bestaande bovengrondse lijn valt de toekomstige magneetveldzone binnen de huidige magneetveldzone. Aan de westkant valt de toekomstige magneetveldzone geheel binnen de erfgrens van het nieuwe transformatorstation.

Binnen de specifieke magneetveldzone van de bestaande lijn vallen vier percelen met een gevoelige bestemming. In de nieuwe situatie vallen dezelfde vier percelen met een gevoelige bestemming binnen de magneetveldzone (0.4 μ T jaargemiddelde) van het transformatorstation De Weel.

Magneetveldzone (0.4 μ T jaargemiddelde) voor het 150/20kV-transformatorstation

Relevantie

De conclusie is dat er in de toekomstige situatie met het nieuwe transformatorstation niet méér gevoelige bestemmingen binnen de magneetveldzone vallen dan in de huidige situatie met de bestaande hoogspanningslijn.

De piekwaarde van het magneetveld waar de algemene bevolking maximaal aan blootgesteld mag worden, bedraagt 100 μ T zoals door ICNIRP is vastgelegd. De piekwaarde van 100 μ T zal nooit optreden buiten de erfgrens van het transformatorstation.

Conclusie van het onderzoek is dat de toekomstige magneetveldzone (0.4 μ T jaargemiddelde) van het 150/20kV-transformatorstation grotendeels de huidige magneetveldzone van de bestaande hoogspanningslijn Anna Paulowna - Oterleek overlapt.

Het bovenstaande is in overeenstemming met het beleid voor bovengrondse hoogspanningslijnen.

4.10 Verkeer

Ontsluiting

De N241 wordt heringericht. Er komt een aantal extra rotondes en er komt over het gehele tracé (tussen de Hartweg en de Muggenburgerweg) een parallelbaan voor landbouw en bestemmingsverkeer.

Uitgangspunt bij de situering van het 150/20kV-transformatorstation is dat deze niet ontsloten wordt vanaf de provinciale weg N241. De provincie staat geen nieuwe inrit toe op de huidige N241 om onveilige situaties te voorkomen. Ontsluiting van het 150/20kV-transformatorstation zal

plaatsvinden via de parallelweg. Mocht de aanleg van het station eerder plaatsvinden dan aanleg van de weg dan worden er andere tijdelijke maatregelen getroffen waarover overleg met provincie plaats zal vinden. Vooralsnog wordt voorzien dat de weg eerder wordt gerealiseerd dan het station. Daarom is en wordt overleg gevoerd met de provincie om de werkzaamheden zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen.

De ontsluiting van het station wordt als volgt ingevuld:

- Definitieve ontsluiting
- Tijdelijke ontsluiting

De ontsluiting wordt overeenkomstig de eisen en richtlijnen bouw- en infraprojecten (ERBI) aangelegd. Voor aanleg van de (tijdelijke) ontsluiting is nog wel een omgevingsvergunning nodig.

Het (bouw)verkeer wordt in principe via de rotonde Oude Verlaatweg afgewikkeld en niet via de rotonde 't Veld.

Parkeren

Het 150/20kV-transformatorstation is in principe onbemand. Verkeersbewegingen van en naar de inrichting zullen alleen (periodiek) optreden ten behoeve van inspectie en onderhoud en zijn beperkt in aantal. Jaarlijks worden zo'n 10 á 20 verkeersbewegingen verwacht. De locatie wordt voorzien van acht parkeerplaatsen, zodat er bij de uitvoer van onderhoudswerkzaamheden en controlebezoeken geparkeerd kan worden op eigen terrein. Er wordt derhalve geen aanspraak gemaakt op openbare parkeergelegenheden.

HOOFDSTUK 5 UITVOERBAARHEID

5.1 Economische uitvoerbaarheid

De initiatiefnemers hebben een gedegen economische haalbaarheidstoets uitgevoerd waaruit is gebleken dat de investeringen noodzakelijk en verantwoord zijn. Financiële investeringen en risico's liggen bij de initiatiefnemers. De benodigde gronden zullen door de initiatiefnemers in eigendom worden verkregen of er zullen zakelijke rechten worden gevestigd met betrokken partijen.

Reeds aanwezige bovengrondse- en ondergrondse infrastructuur (elektriciteit, gas, riolering, etc.) zal onder de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemers zo nodig worden aangepast in goed overleg met de eigenaren en de bevoegde instanties.

Geconstateerd moet worden dat het project 'economisch uitvoerbaar' is.

Kostenverhaal

Met de invoering van de Grondexploitatiewet als onderdeel van de Wet ruimtelijke ordening is het verhaal van kosten verplicht. De wetgever acht het wenselijk dat de gemeente en ontwikkelaar het, voor bepaalde bouwplannen, onderling eens worden over het kostenverhaal (zoals bepaald in artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening). Voor vaststelling van het – daarvoor in aanmerking komende – besluit dient vast te liggen op welke wijze het kostenverhaal wordt gedekt.

Om gemaakte kosten te verhalen dient de gemeenteraad ingevolge artikel 6.12 Wro een exploitatieplan vast te stellen voor de gronden waarop een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bouwplan is voorgenomen. In artikel 6.2.1 van het Besluit ruimtelijke ordening is opgenomen dat als bouwplan als bedoeld in artikel 6.12 Wro wordt aangewezen een bouwplan voor:

- a. de bouw van een of meer woningen;
- b. de bouw van een of meer andere hoofdgebouwen;
- c. de uitbreiding van een gebouw met ten minste 1.000 m² bruto-vloeroppervlakte of met een of meer woningen;
- d. de verbouwing van een of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren, voor woondoeleinden, mits ten minste 10 woningen worden gerealiseerd;
- e. de verbouwing van een of meer aaneengesloten gebouwen die voor andere doeleinden in gebruik of ingericht waren, voor detailhandel, dienstverlening, kantoor of horecadoeleinden, mits de cumulatieve oppervlakte van de nieuwe functies ten minste 1.500 m² bruto-vloeroppervlakte bedraagt;
- f. de bouw van kassen met een oppervlakte van ten minste 1.000 m² bruto-vloeroppervlakte.

Voorliggend plan voorziet in de bouw van een 150/20kV-transformatorstation dat bestaat uit een of meer andere hoofdgebouwen en betreft derhalve een bouwplan waarvoor een exploitatieplan dient te worden vastgesteld. In afwijking hiervan behoeft de gemeenteraad bij een besluit tot verlening van een omgevingsvergunning waarbij wordt afgeweken van het bestemmingsplan, geen exploitatieplan vast te stellen, indien:

- a. het verhaal van kosten van de grondexploitatie over de in het plan begrepen gronden anderszins verzekerd is.
- b. het bepalen van een tijdvak of fasering niet noodzakelijk is, en
- c. het stellen van eisen, regels, of een uitwerking van regels niet noodzakelijk is.

Ten behoeve van onderhavig grondexploitatie heeft de gemeente met Liander en TenneT een (anterieure) exploitatieovereenkomst gesloten waarin de kosten voor de grondexploitatie worden verhaald op deze partijen. Met een getekende exploitatieovereenkomst is het verhaal van kosten anderszins verzekerd. Het opstellen van een exploitatieplan is dan niet meer noodzakelijk.

Ook is een planschadeverhaalsovereenkomst gesloten tussen de gemeente en TenneT/Liander. Daarmee wordt het verhalen van planschade doorgelegd van de gemeente aan TenneT en Liander. Beide overeenkomsten zijn gesloten voorafgaande aan besluitvorming door het college op de aanvraag waar deze ruimtelijke onderbouwing bij hoort.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Op basis van de resultaten van de diverse studies zijn gesprekken gevoerd met de grondeigenaar van locatie 4. In deze gesprekken zijn de mogelijkheden voor verwerving verkend. Dat heeft geresulteerd in een optie tot koop met de grondeigenaar van locatie 4.

Ook zijn er ten behoeve van de nu voorliggende locatie 4 diverse informatieavonden georganiseerd en heeft er overleg plaatsgevonden met de gemeente.

Op 24 december 2013 heeft het college een besluit genomen omtrent de terinzagelegging van het ontwerpbesluit ten behoeve van de aanvraag waar deze ruimtelijke onderbouwing deel van uitmaakt. Daarop is het ontwerpbesluit ter inzage gelegd.

Gedurende de periode van terinzagelegging zijn zienswijzen ingediend. Deze zijn samengevat en van een reactie voorzien in een zienswijzennota. Het college heeft deze nota betrokken in haar afweging tot realisatie van het station.

Op 18 maart 2014 heeft het college besloten de omgevingsvergunning met in achtneming van de Nota van zienswijzen te verlenen. Deze vergunning is door de rechtbank vernietigd in december 2014. Daarop is door de gemeenteraad in de vergadering van 29 januari 2015 besloten een verklaring van geen bedenkingen af te geven en is de omgevingsvergunning opnieuw verleend. Verder zal er voor zover wenselijk en noodzakelijk met direct omwonenden worden gesproken over een zo optimaal mogelijke landschappelijke inpassing van het station.

BIJLAGEN

- Bijlage 1: Nota Inspraak en overleg d.d. 6 maart 2012;
- Bijlage 2: Overzichtstekening;
- Bijlage 3: Bureaustudie locatie 150/20kV-station ZijdeWind, Projectnummer: TER774AdR101006, d.d. 06-10-2010;
- Bijlage 4: Advies transformatorstation ZijdeWind De Weel, Bugel Hajema 2 augustus 2011, projectnummer 155.0000.44.00
- Bijlage 5: Agel adviseurs, *verkennend en aanvullend bodemonderzoek Transformatorstation 't Veld*, d.d. 1 augustus 2011, rapportnummer 20110185;
- Bijlage 6: Beschikking met kenmerk 12-16057 verzonden d.d. 2 mei 2012
- Bijlage 7: IDDS, Archeologisch bureauonderzoek & Inventariserend Veldonderzoek verkennende fase, d.d. 17 mei 2011, rapportnummer: 27690311;
- Bijlage 8: Akoestisch onderzoek Peutz, Rapportnummer F 20469-2-RA-003 d.d. 27 februari 2014, (150/20 kV transformatorstation De Weel)
- Bijlage 9: EM-onderzoek;
- bestaande uit flyer magnetische velden, Liander
 - elektrische en magnetische velden, TenneT, d.d. mei 2012
 - 150/20kV-transformatorstation De Weel, Magneetveldzone, Liandon, d.d. 10 februari 2012, TER0761TB310112, versie 1.0.
 - brief GGD 28 november 2011
 - brief GGD 16 maart 2012